

11 மனமகோதயாய, பாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

கடவுள்துணை.

அரிச்சந்திர வெண்பா.



இஃது

பச்சையப்பமுதலியார் கல்விச்சாலைமீல்

தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடாத்தும்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

திருமயிலை - முருகேசமுதலியா ரவர்களால்

பரிசோதிக்கது

அரன்வாயில்

வெங்கடாசலமுதலியாரா »



சென்னை

அஷ்டலக்ஷணமீவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

கஅஅச - ௨௦ ஜனவரிமீன்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copyright Registered)

PRICE ANNAS 4-விலை அஞ்சு.

GF
C-1F:V
B-7

உ

கடவுள்துணை.

அரிச்சந்திர வெண்பா.



பாயிரம்.



காப்பு.

சங்கிரக மாக வரிச்சந் திரன்சரிதம்
 பொங்குமுதற் பாவாற் புகலுதற்குத்—தங்கமுடி
 யாறுடையா னம்பொ னடியிணைக ணுறுணையா
 ளுறுடையா வெறகிங் குறும். (க)



அவையடக்கம்.

கைத்தலங்க ளில்லான் கடைந்து படியாததியைப்
 புததமிழ்தந் தானளித்தல் போனமணிற்சீர்—வைத்த
 வரிச்சந் திரன்சரிதை யாய்ந் துணர்வொன் றலலேன்
 றிரட்டிச் சொலுமிச் செயல். (க)

கற்றுணர்ந்த மேலோர் கருதார்க ளிந் தூவிந்
 குறமுன வேனு நிது கொளவாரா—புற்றுலகி
 னெல்லுக் குமிழுண்டு நீர்க்கு னுடையுண்டு
 புல்லிதழ் பூவிதகு முண்டு. (உ)

பாயிரம் முற்றிற்று. ஆ. ந.

அரசாட்சிக்காண்டம்.

க-வது நாட்டுச்சிறப்பு.

திங்கள் வழியுதித்த பாண்டவர்தஞ் சீர்நாடு
மங்கிழந்து சூதி லடவிண்ணித்—தங்கவவட்
காலற் கடந்ததவ வன்னிவரக கண்டவனைக்
காலிறைஞ்சி நின்றார் கனிந்து.

(க)

நின்றருண் முன்னவனை நீத்தவன்வாழ்த் தானோக்கிக்
சூன்றி வெந்துயரற் கோமானே—யன்றாழி
னின்னிணுந்துன் புறநு னிருபனர்ச் சந்திரனென்
றன்னவறகிக காதைவளவா னாய்த்.

(உ)

அம்போ ருகசதனத் தன்னம்போ லுப்பொழிய
வம்போதி யார்தெழிலி நல்கமிழதம்—பம்போடி
வணசரயு வாயொழுக வான்பயிரீள கோசலமென்
றெண்கிறப்பி னோர்பொழிலிவ குணடு.

(ங)

தானத் துயர்த்ததன்ன தானந் தகைச்சுடர்க்குண்
ஞானத் தனிச்சுடரா ஞாலத்தே—தீந்தத
மாட்டிறசெய் வோர்செலவர் மன்னுமற வோரமரு
நாட்டிறகுட் கோசலமா நாடு.

(ச)

ஓதலுறி னெண்பொருளா னெல்கா விளைவதனா
காதலுறு மலைத்தரயக காய்ப்படுநோ—யீதிகளோ
டேசலுறும் புகுமுலின் தீர்புனலுங் கொண்டலங்குங்
கோசலமாய் கோட்டங் குறித்து.

(ஊ)

க-வது நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று. ஆ. அ.

உ-வது நகரச்சிறப்பு.

வேலை நிகர்கிடங்கும் வேண்டார்த் கணுகரிய
கோல மிகுபொறியுங் கோட்டிமயம்—போலிட று
முன்னதமுந் திண்மையுமற் றேருங்குமதி லாற்பொலியு
நன்ன ரயோத்தி நகர்,

(க),

நாந்தகவேல் வீரரொடு நற்றுரக நால்வாய்தேர்
சோந்தணையத தததந் திறையுப்பான்—போந்த
முடியணியும் பல்வேதா மொய்குழார் தன்னுங்
கடிநகரக கோபுரவாய்க் கண.

(௨)

ஆரணமுன் னூல்பயில்வே ரார்ப்பும் விழாவியமுங்
கூரணவும் வேல்விழியார் கூத்தொலியுங்—காரண்
கடியமுர சோதையன்றிக் காரளககர்ப் பாழில்
கொடியமதிற கோபுரமு தூர்.

(௩)

மலர்ந்தமுகத் தின்சொல் வழங்கி யெவர்க்குங்
கலந்தவிருந் தேற்றயலான் காந்தை—நலம்வெறுத்துத்
தீங்குபுரிந் தாக்குநயஞ் செய்துநடு நின்றொழுகா
ராங்கிலெழுக் காற்றை யறுத்து.

(௪)

சந்த மலர்மணத்தூற் சார்ந்துமுரல் வண்டினத்துக்
குந்திமர மெல்லாந்தே னூட்டுதலாற—புந்திமிரு
மநகரத் தார்வணாயா தன்னியநாட் டாதலர்குப்
பொன்னளிப்ப னொன்றுபுகழ் வென்.

(௫)

வெற்புற்ற வாரநகில் வெண்டா மலையாரும்
பொற்புற்ற செங்கமலப் பொன்னுமல்லாற—கற்பற்றுப்
புல்லனாயும் வீதத்த புணருமவ ரொஞ்ஞான்று
மிலலொழுகு நலவார்க்கு ளில்.

(௬)

எல்லார்க்கு மெண்ணு மெழுத்தமெனு மீவ்விரண்டா
மெல்லாரு நோக்குமியற் கேள்வியெனச்—சொல்லாருங்
காது மிருத்தலினுற் கண்ணில்லார் காதில்லா
ரோத வொருவார்க்குண் டோ.

(௭)

முப்புரிதான் மார்பர் முதமறைவிற் செய்மகத்தி
னப்புணையு மாளிகைச்சு ணன்னமன்னார்—மொய்ப்புலினைம்
பூல்புலர்த்த விட்டவ று பைமீபுணையுங் கணனுற்று
மீரல்பயத்தி னொடுநெடி தூன்.

(௮)

தங்கவெள்ளிக் குன்றனைய தோற்றமுறு மாளிகையி
 னங்கனத்தி லாடமகார் வீசியகேழ - பொங்குமணி
 வீடுதொறு மென்று மிளிர்நலினு லப்பதியை
 மீதிமைபார் கோகடூர்விண் ணோர், (க)

ஓதப் பரத்து ஞரையு மறுதெழிலோ
 மாதீச் சதர்வருணத தநாயணைஇ - நீதிபுரி
 வான்தவனன் வங்கிசத்தான் வண்டார்த் திரிசங்கு
 வான்தவனன் கீன்ற மகன், (கர)

கலவிப் டெரும்பரவைக் கங்குகண்டோன் கிடசொருபன்
 சொல்லைப் புரிந்தநிசுஞ் சொல்லுவோ - நெல்லவர்க்குங்
 காட்சிக டெளியன் சதனத்தப் பின்னிடையா
 மாட்சிக கடற்படையான் மன், (கக)

ஆறுநவ யில்லா னமர்ந்த குடிசுளிகை
 யார்வொரு டங்குகொளவா னுண்மையுளான் - கூறாத்
 தாயிசுனை தனடிப்பான் றுவா வறம்புரிவான்
 வேய்களைவிட் டாய்வான் விரைந்து, (கஉ)

வாய்மைபசர் வாயான் மதியமைச்சர் கைப்புரையு
 யேயமொடு கேட்கு நெடுஞ்செவியான் - மீயுலவுங்
 கச்சரேர் கையான் கருமத் தரப்புயத்தா
 னந்துலரு னுட்டத்தா னுல், (கங)

ஆமன்னர் கோமா னரிச்சந் திரனென்பான்
 சேர்மன்னு மன்னான் சிரத்துமுடி - பேர்மன்ன
 சோதிடங்கண் மாமறையோர் சொல்லக் கவிவாண
 ரோதிடவு மங்கலத்தை யோர்ந்து, (கச)

தொல்லமைச்சர் முன்னோர் தொழுது பண்சேட்ப
 மெல்லியலா ரொண்கவரி வீசவொளிர் - கல்லிழைத்த
 சிங்கா தனத்தே செழுங்கல்கைக் கீழிருந்தான்
 பொங்கா தவன்போற் பொலிந்து, (கந)

உ-வது நகரச்சிறப்பு முற்றிற்று ஆ. உக.

அரசாட்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

விவாககாண்டம்.

அக்காலைப் பற்றிகந்த வத்தணரத் தாணியின்கட்

புக்கா ருடனெழுத்து பூபாலன் - மிக்கார்தம்

பாதமவர் சூடிப் பகராசி பெற்றவர்க்கொள்

ளாதனமன் பிட்டிருத்தி யார்த்து.

(க)

ஐந்தவியா வற்பகலு மானந்தத் தேன்பருகுஞ்

சத்த மறைமுனிவீர் சாற்றிமிமி - னத்தலுறு

மெப்பொழிலிற் சென்றடைந்தீ ரொப்புனித நீர்குடைந்தீ

ரொப்புதுமை கண்ட ரியைத்து.

(உ)

என்றுணைப்பக் கேட்டறவோ ரோமகிரி போல்வயனென்

னன்றிருக்குங் கண்ணேசி நாடதனிற் - றுன்றழங்கீர்

கண்டகியிற் புக்காடிக காணியநின் வாண்முகத்தை

யண்டினமீவ கின்னுங்கே ளாமரு.

(ஈ)

கன்னபுரி யென்னுங் கமலகரை யாள்கின்ற

மன்னன் மதிமருமான் சோமதயன் - சென்னிநதி

யாரினங்க வைத்தா னருளாவர்த்தா வித்தமதிப்

பேரணங்கைத் தானெடுத்தான் பெற்று.

(ச)

தீம்பாற் கடலுண்ட செல்வன்ற னம்மான்வீழ்

காம்பாருந் தோண்மடந்தை கற்பதனி - லும்பயிர்ப்பு

நாணமட நாற்குணனு நண்ணகத்தம் மாத்தெழிலிற்

பூணகிலப் புண்டரிகப் பொன்.

(ந)

காரிகைக்கு நீங்கருங்கட் கஞ்சமல ரானனத்துக்

காரிகைக்குக் கல்யாணங் கண்டுகொடேன் - காரிகைக்கு

மன்னளத்த நெம்மான் குறித்தமகற் கன்றியெனச்

சொன்னதுண்டம் மாளிகைநின் றோட்டு.

(ஊ)

என்றார் முறைதிறம்பா வேந்தலரிச் சந்திரன்மால்

வென்றார் பொழிவளியான் ஷெங்காமத் - தன்றார்

லோங்கியுளந் திக்கக்கை யோர்ப்பற்றவோ டொண்பொறையு

கீங்கியுட னின்றான் றளர்ந்து.

(எ)

பின்னரந்த மோகமெனப் பெழலை யுண்மையுணர்
வென்னளிர்நீ ரானவியா வேந்தயிற்கை - மன்னவர்கோன்
நிண்ணிலமீ தெவ்வுயிர்க்குந் செத்தணமை பூண்டொழுதும்
பண்ணவர்க டம்மைமுகம் பார்த்து. (அ)

அவ்லியனீள் கோதை யரவிர்தை யன்னாளை
வலலையடி யேற்கு மணம்புணர்க்க - நல்லருணக்
குன்றன்னயீர் துங்கணருள் கூடினென்பா லின்னுயிர்தா
னின் றுளதா மென்ற னெடுத்தி. (ஆ)

ஆவும் புலியுமடுத் தார்த்துதனை யொன்றியங்கப்
பூவலயத் தாங்கிறைவா பூவவதனை - நீவதுவை
சூட்டயாந் செய்வதெவன் சூழ்ந்ததுதா னின்னதெனக்
காட்டுவா யென்றிசைத்தார் காண். (சௌ)

மானவிர்பொற் றேர்வேந்தன் வாய்புதைத்துக் கைம்மலரான்
மோனநிலை மேயோர் முகநோக்கிப்—பானல்விழி
மாதையடியேன் மணஞ்சூட்ட நீவிரரும்
பாதைவன நீந்திப் படர்ந்து. (கௌ)

கன்னிகையைப் பெற்றாளைக் கண்டு மணமொழிந்து
பின்னரவன் பேசுதிற மெல்லாங்கேட்—டென்னிடையே
மீண்டு மெழுந்தருளல் வேண்டு மெனவ்வினம
பூண்டிரையாற் சொற்றான் புகழ்த்து. (கௌ)

சொற்றதுகேட் டைந்தவித்த தூயோர் கருணைபொங்க
மற்றடந்தோண் மன்னா மறுவலும்பா—முற்றிடுவ
மும்மணத்தைக் காண்பமெனி னோருறுதி வேறுண்டோ
வழமவெமக் கீதல்லா தாங்கு. (கௌ)

என்ற ரொழுந்ருந்தா ரேந்தலரிச் சந்திரகின்
ருன்ற ரகலத்தக் கோதைகிற—மொன்றாக
வென்றாகிவறி யெழின்மண் டபமகன்று
சென்றார் திருநகரி னின்று. (கௌ)

மாதவர்கள் போயதற்பின் மாமன் டபர்தணந்து
தாதவிழதார் வேந்தன் சயனவறைச்—சோதியனை
யுறநககன் வாளி யுடல்சூளிப்பக் காமமெனச்
சொற்றகடல் வாய்விழுந்தான் சோந்தது. (௧௫)

மாழார்தா னுள்ளம் வருந்தினான் மெய்தளர்த்தான்
காழார்த காமக் கடுகனலால்—வீழாவி
சோந்துசெய லறறான் சுடர்மெழுகிற மெருகருகி
யோரந்திவைநெஞ் சோடுனாத்தா னுறறு. (௧௬)

பாயளககர் போலும் படையான சூதயதன்றன்
சேயரிக்கண் மஞ்ஞையன்னான் சீயரொடு—மாயமா
வணடியிவ வெண்முளம்புக காருயிரை வெளவிககைக்
கொண்டகன்றா ளோவறியேங் கூர்ந்து. (௧௭)

தொட்ட கடலுலகம் யான்காவல் சூழ்ந்தவன்று
தொட்டுக் கரவின்றித தோய்ந்ததின்னோ—மட்டவிழதார்க்
கூழைமட மாடுனென்றெம் மாலிகள்ளவ கொண் டததா
னெழைமையே மாண வெமககு. (௧௮)

திங்கள்வழி வந்த திறச்சந் திர தயன்றன்
பொங்குதவத் துறபவித்த பூங்கொடியே—யிங்கு
வடுபிறங்குஞ் செய்கை மனமுவந்து வான்னோய்
குடிப்பிறந்தார் செய்குவுரோ கூறு. (௧௯)

வல்லியிடைச் சென்ற மனமவட்கென் வாட்டத்தைச்
சொல்லியிவண் யானுறத்துன்னிடுமோ—வல்லதிவ்வா
நீர்திடுமோ வாதையெனக் கீதலுறும் வாதையது
தாழந்திடுமோ வேறிடுமோ தான். (௨௦)

என்று கதழ்ந்துகடு மேவா சுசுச்சுனிமேற்
சென்றிருளைக் கால்சேக்குஞ் செங்கதிர்முற்—றுன்றிவற்றிற்
சாவுவம்வெய் தாங்காமந் தான்கடவே மாழ்கிப்பூ
பாங் னிருந்தனனிப் பால். (௨௧)

மஃனிகர்கோ மான்வதுவை சூட்ட மணமொழிவான்
போனவநம் தாபதர்கள் பூகமலி—வானபொழி
லன்னமுறை பொய்கையகன்றாறு காண்கடந்து
கன்னபுரி மூதாரைக் கண்டு. (௨௨)

ஏகியண்டர் போற்று மெழிற்கழற்கா விந்துதயன்
போகியின்மன் னோலக்கம் புக்கனர் - னோசையுடன்
மன்ன னெழுந்திருந்த மாமுடிக்க ணவ்வுரவோர்
பொன்னடிப்பூச் சூட்டிப் புரிந்து. (௨௩)

வாழ்த்தியவன் னோர்க்கு மணிப்பீடம் வேறளித்துப்
பூத்தவிசின் மீதமர்ந்து புண்ணியநீர்த் - தீர்த்திகையாங்
கண்டகிப்பா னீயிர் கசிவொடுநீ ராடிநாநாண்
முண்டகப்பூச் சேர்த்தென் முடிக்கு. (௨௪)

போனீ ருடனே புருந்தீர் புரிவெவன்கொ
னானே யுணர நவிற்றுமென - வுனரும்
பற்றிரண்டு நீத்தவர்கள் பார்த்திவனைப் பார்த்தருளாற்
கொற்றவயாங் கூறுகீ கேள். (௨௫)

சென்றிங் கயோத்திரகர் சேர்த்தவட்செங் கோலோச்சி
நின்றவரு ணெஞ்சனரிச் சந்திரற்கூ - ரொன்றுவள
னின்னெறியு கின்றனையவண்ணமும்பாம் பேசுநின்பாற்
றுன்னுவகை நின்றான் றுணிந்து. (௨௬)

அறநெறியின் மிக்கோர்க் கருந்ததிபோற் கற்பின்
செறிவுடைய மானீனியைச் சேர்த்தன் - மறநெறியன்
முற்றுதவத் தோங்குநெறி யாதலினுற் போந்தனம்பாம்
பாற்றினஞ்சூழ் வேலிறைகின் பால். (௨௭)

காசினிபெல் லாம்புஞ்ந்து கண்டனம்பல் வேந்தர்தமைப்
பாசினையாள் பாகன்க நீபயந்த - கேசரங்க
ணன்றவிழ்தார் நங்கைக்கு நண்ப னவனலதிவ்
லென்றருளிச் செய்தா ரெடுத்து. (௨௮)

நனசுத்துதற வுற்றோர் நலின்றதனைக் கேனா
விசைத்து மிசையாளு யுள்ள - மசைந்தளியார்
மொய்யலங்கன் மார்பன் முதல்வன் மொழிவகைக்குச்
செய்வதென்ற மென்று தினகத்து. (௨௯)

நீத்சாராப் பார்த்தடிசை ணின்மலன ரோதியதோ
ரோத்தாருந் தேவ விராசியமுண - டோர்த்தாரோ
யன்னதனை யாவ ரருங்கொழுநர் யானளித்த
வன்னநடை யங்களைக்கின் ருல். (௩௦)

ரண்டனயோத்தியர்கோ செய்தி னறிந்திடலா
மாண்டகையன் னனை யழைப்பென்ற - னீனமிகை
விட்டபெரும் பாசததார வேததவையி னீங்கிநகரக்
கட்டகன்று போரூர் கடிது. (௩௧)

மங்கை சுயம்வரநா னேழென்று மாநிலத்திற்
கொங்கவித்தார் வேந்தர்க்குக் கூறுமென - வெங்களிற்று
மன்னவர்கோன் றாதுவரை மாமுடங்க லேரெவிட்டா
னன்னவர் போய்ச் சொற்றளித்தா ராங்கு. (௩௨)

முத்திலகும் பிச்ச முடியரச ரெல்லோரு
மெததுவகை வேட்கைபொரி வின்னுதலார் - புத்தியிசு
மந்திரிக ணல்வகைய சேனை மருங்குறவே
தந்தநகர் தேயந் தணந்து. (௩௩)

முன்னாளிற் பொன்மாலை மூழ்கமரு மாணழைப்பத்
தொன்றார வேழ்கடலுந் துன்றியபோன் - மின்னூற்
காவலுறு மிப்பதியிற் காண்டகைய முன்றிலங்கா
வாய்யெவரம் வந்திறுத்தார் மன். (௩௪)

போன முனிவர்கள் புக்கா ரயோத்திரநகர்
கோனெழுந்தன் னோனாக் குலவணையிற் - றுனிநூத்தி
வாய்புனதத்து நீயிர் வலந்ததுவங் கேட்டதுவுந்
தாய்நிகர்த்திர் சாற்றுமென்றன் றுழிந்து. (௩௫)

வார்த்தகரத் தண்ணு னினக்கே மணமுடிக்க
நேர்தவிடை மாணே நீர்ப்பனுள - நேர்த்தனலூல்
வல்லையவ னீயும் வருகெம் முடனென்றோச்
சொல்லினர்க ளேயோர தொகுத்து, (௩௬)

ஆங்கதுகேட் டோங்கு மந்த குதுகலத்தான்
வீங் சபுயச் கேயூரம் விண்டகல - வாங்கரும்பொற்
குன்றினுநீர் கோயில் குரைகழற்காற கேரனகன்று
முன்றின் முகத்தனைத்து நின்ற, (௩௭)

பூச்சமென வேழம் பொலிபழனக் கன்னோசி
நோக்கிவிவ்வூர் மன்னவர்க ணுல்வல்லோ - நோக்கயிலார்
மண்டனிக முன்னுகெரு வாய்மலர்ந்து குதனைத்தேர்
கொண்டனைக வென்றான் குறித்து, (௩௮)

பாகனணி மான்கொடித்தேர் பண்ணிக் கொணர்ந்திறஞ்ச
மேகமென விம்மவளை வார்முரசஞ் - சாகரமாத்
துண்டமுற வேலெறித்த தோன்றன்கர் கோசலர்கோன்
கொண்டதன்மே லுர்ந்தான் குறித்து, (௩௯)

குற்றேவ லாற்றபல கொற்றவர்த நீன்கொடிஞ்சிப்
பொற்றேரும் பொன்னைப் புளாயமைச்ச - ருற்றேறுந்
தண்டிகையுங் காரிகையார் தாமிவரும் வாகனமு
மண்டியிறை பாண்டந்த மன், (௪0)

கத்தியுறழ் கண்டத் தருந்திதன் காத்தனுமொண்
சந்திரனேர் யானமிசைத் தான்போத - விர்திரிய
மாதங்கப் பாகர்நர வாகனமேற் கொள்ளார்விண்
மீதண்டிப் போனார் வீராந்து, (௪௧)

கோட்டிமயம் போலுங் கொடிமணித்திண் டேருமந்தக்
கோட்டமனுங் கொண்டனிகர் யானையுமல் - வீட்டமுகின்
மேய்பரவை நேர்படையும் வேலையெழு வெண்டிணாரான்
பாய்பரியுஞ் சென்ற பரந்து, (௪௨)

இன்னவகை யேகி யெழிற்சரயு யாறிகத்து
கொன்னவில்வேற்கோமானுங் கோமதியென் - னன்னதியைச்
சார்ந்தா னனீகமொடுஞ் சாயைநலந் துய்ப்பவனுஞ்
சேர்ந்தான் குடகடலைச் சென்று. (சு௩)

வண்டமர்தா ராடுநிற மன்னவன்றேர் விட்டிறங்க -
மண்டலிகர் மந்திரியர் வாட்கண்ணார் - கணடங்கிலை
யாவருந்தம் மூர்கி யிறங்கிநதி தீரத்தே
மாவழுவை பூட்டா மரத்து. (சு௪)

வானுண் மணன் னெழியும் வண்டலிடை மாமணியிற்
பானுண் படாத்திற் படங்கமைத்து - மேனிமிரும்
பொன்முடிகள் வைத்துப் பொலிவார் பதாகைகட்டி
மின்மணிக ணீளெழினி வீழ்த்து. (சு௫)

ஆதவன்செம் பார்தளஞ்சி யார்ந்ததென வேற்றியெனஞ்ஞ
சோதிமணித் தீபந் தூங்கவிட்டு—வேதமுறை
யந்திக கடனைத் து மாற்றி யயர்வுயிரா
வந்தித திருந்தனர்க ளாங்கு. (சு௬)

வனப்புடையன் கொல்லோ மணவாள னென்றா
வனத்தளகச் சந்தர மதிமுத்—தினத்தவிரநீற்
பாரகத்தைக கீன்றெட்டிப் பார்த்தென்னத் தோன்றினன்மீ
ஞரிடத்திற் றண்கதிரோ னால். (சு௭)

பானரலை பொங்கிப் பரந்தனைய வானிலவின்
மானயன மாதரொடு காதலர்கள்—வானணையிற்
றுஞ்சினர்கள் பூங்கழறகாற் றேன்ற றனிககிடந்து
விஞ்சுவிர கத்துறககம் விட்டு. (சு௮)

கன்னி யுருவெளியிற் கண்வெந்து நெஞ்சழிந்தந்
துன்னிரவோ டம்புவியைத் துடித்து—மன்னினனாற்
கண்டதனைக் கோழி கரைந்துரைப்பப் பொற்றேரிற்
கண்டனனைந் தான் விசும்பிற் சார்ந்து. (சு௯)

வார்முரசஞ் சங்கதிர வைகறையிற் செய்கடனைப்
வார்முறைகோ டாதனிப்போன் பண்ணினெந் - தேர்மிசைக்
டெல்லோருந் தம்வையத தேறிவரத தானையொடு [கொண
கல்லோத யாற்றைக் கடந்து. (௫௦)

சந்தவனாச் சாரலிடைச் சார்ந்தமணப் பூம்பொழில்வாய்
வந்திரதம் விட்டிழிந்தான் மறறையருந்—தந்தமது
வாகனத்தி னின்றிழிந்தார் வாரருவி வணகலையி
லெகினர்நீ ராடி யினிது. (௫௧)

கந்தமலர் குற்றுக் கஞல்வனமும் வார்புனமும்
தந்தமலி நீள்குகையுந் தண்பளிங்கி—னந்தறையுஞ்
சென்றிரவி யுச்சிச் செறிபுதுமை யாவுமபார் த
தன்றிரவு வைகினர்க ளாங்கு. (௫௨)

உற்ற புலரிதனி லொண்டளத்தோ டேறிரதம்
வெற்றவயில் வேந்தன்போய விணனின்றுறை—யற்றுமான்
கோட்டனே தீத்து குவிந்திருப்பக் கானலற
லோடுககம் பாடையுறூ ஞார். (௫௩)

அங்கணுப ராலயத்தே யாளிமணிப் பீமகமேல்
வெங்கரியின் றோலுத்தது விர்தைமகள்—பொங்கலகை
பூத மிடரகினிகள் போற்றிப் பணிசெயமுக்
காதிலேவே லேந்திக் கரத்து. (௫௪)

பாங்கி லரம்பையர்கள் பைங்கவரி வீசிரிற் ப
வாங்கு திரையுடுத்த மண்ணவரு—மோங்குவனை
வாழ்ந்திருக்கும் புபகவரும் வந்துமுன்றில் வாய்த்துதிததே
தாழ்ந்திறைஞ்ச வீற்றிருந்தா டான். (௫௫)

அவ்வேலை யணை லரியனையான் றேரிழித் து
செவ்வேலை யேந்தியகைச் சேவகரு—மைவ்வீர
மொத்தமத வாரணமு மூதையிற்செல் கோடாமும்
வைத்துமணி வரையின் மருங்கு. (௫௬)

நீடுவட மீன்றவனு நீத்தவருங் காவலருங்
கூடிவர முன்றில குறுகிலக—தாடிதைஞ்சி
வாழ்த்தித் திருமளவில் வாயிலிறகல் லாகிநின்ற
மாத்திகிரி விற்கணையை மற்று. (௧௭)

பார்த்தனன்மா னந்தி பராயண னு மெய்ஞ்ஞானி
பார்த்தருளப் பண்டிசெசி வன்னனெடும்—பார்த்தலத்தின்
மாசற்று மன்னியபோன் மற்றவைதாம் பைங்கனகத்
தேசுற்று நின்ற திகழ்ந்து. (௧௮)

அங்கணது காலுறவ வரசனிறும் பூதெய்தி
யிங்கணவை யிங்கணுறற் கேதுவென்னென்—றங்குளத்தி
லெண்ண விருந்தா னிருண்டவடி வோடணந்தா
னெண்ணீர் புயத்தா ளினிது (௧௯)

செங்கை மலர்முடித்துச் சென்னிமிசை வைத்திறைமா
தங்கி மலர்ப்பதத்திற முழந்தன் டு—யிங்கணவை
முர்கலரு வாசிப்பின் மொய்கனக மானதிற
னெற்கருணை பென்றா னினிது. (௨௦)

மற்றதினைக் கேட்டருளி மாமட்ட மர்த்தளிதான்
கொற்றவனை நோக்கிபது கூறுவலகேள்—வெற்றவடி
பெலிறைவ முன்பததி வேந்தனுயர் பொன்னிழைத்த
தோலிவுளி விற்பேர் குடித்து. (௨௧)

காசினிமேல் யாருங் சவராமே கல்லாகப்
பேசிபொரு சாபம் பிறவுகுமலைவ - யேசுவெவர்
பார்வைவினாற் பண்டைப் பளகிலுரு வெயதுமவ
ராரிவற்றிற் காமருக ரால். (௨௨)

அன்னுர்தமக்கே யளித்தருள்வா யீண்டுவற்றை
யன்னு யெனைவத் தகன்றனனிக் - கந்தாடொட்
முற்கெடுநாட் கல்லாய்நீ யின்றருளி னோக்கமுன்போன்
முன்னுயிரை கொள் கென்றான் மற்று. (௨௩)

போற்றியவை கொண்டு புரவலன்போற் றேரிவர்த்து
கூடமுறழ் கண்ணார் குலவமைச்ச—ரோற்றைந்கர்
மண்டலிகர் மறறெவரும் வையமிசைச் சூழ்வாமுன்
றண்டுசெலத் தார்கவிகை சாந்து.

(௬௪)

வினாடா சினிகதலி மென்பழத்தின் சாறொழுதி
மனாடாசி னெறபணைசூழ வாயியிடை - வண்டாடி
மின்னோசை கேட்டெகின் மீங்கமல மீதுறவருங்
கன்னோசி நாடணைந்து காண.

(௬௫)

ஆனதினை பல்ல வகன்றாக நல்குபுனற்
காணவிசையச் சாரத்திழிந்து தந்தியிசைத் - தானிவராத்
தோய்த்து நதியதனிற் றுன்றுவப்பின் யாவரொடு
நதியெதிர்குலையை நேர்ந்து.

(௬௬)

ஆங்கணகன் தேதி யலைபணரி நேர்சிட்டுங்கி
னோங்கியிரு னோட்டிமாவி யொண்கதிர்ததேர் - வாங்குதினா
மோதுகொடி வாய்த்தவெயின் முறறகன்ன மாபுரியின்
சோதிமணி வாய்துனைவிற புகு.

(௬௭)

சோரணத்து நீழலமர் சோதிமணி வேதிகைமேற
பரணப்பொற டம்படிமாடு பொருகசுட - ரோரணங்கு
னோளளலிகந் தேகியிப நின்றிழித்து சந்தரதய
வளளலவை யுறமுன் மகிழ்த்து.

(௬௮)

வல்லையழிதிக் கன்னபுரி மன்னன் மருங்கிருந்த
வெலலவாக னோடு மெதிர்சென்று - சொல்லரிய
வோகையுட னன்னலரிச சந்திரனை யொண்கரத்தா
னாகமுறத் தான்கொண டணைத்து.

(௬௯)

பின்னருடன் போந்த பெரியர்தமைத் தண்டனிட்டு
நன்னரனை மீதிருத்தி நன்முகமன் - பன்னியனை
மற்றெவரு மேவியபின் மன்னிமரு மான்வனப்பை
யுற்றிமையான் டார்த்தா னுவந்து.

(௭௦)

பேணிமண மாங்கனைந்த பீடுறுதோட் காவலர்கள்
யாணரம்பி னின்னொ லிடுகிடையார் - மாணமைச்சர்
தாமுமரிச் சந்திரனைச் சற்றிமையார் பார்த்துடைத்தார்
காமனிவ நென்றே கரைந்து. (௭௧)

நாயகனாப் பொன்னிறத்து நம்பியிவன் நன்னை யொளிர்
சாயநாட் டத்துநங்கை தான்பெறுமே - லாயிழையை
யாம்பெறுவா னுற்றுதவ மாதவமே யாகுமெனத்
தேம்பொதிதார்க் கோமான்சின் தித்து. (௭௨)

சேவயர்த்தோன் சொற்படியே செல்விதனை யாமளித்து
மேவுதிரீர் நாளை மிளிர்வதுவைக் - காவணத்தே
யின்னுமது சார்புவயி னேகுமினென் றுங்கிகைத்தான்
குன்றுறழ்தேர் மன்னர் குறித்த. (௭௩)

அன்னதுகேட் டார மலங்குமதித் தண்சவிகை
மன்னவர்போய்த் தத்தம் வழங்கிடத்துத் - துன்னினர்மற்
றுளிரிகர் கோசலர்கோ னுங்ககன்று சென்றிபத்தின்
மாளிகையைச் சார்ந்தான் மதித்து. (௭௪)

நல்லா ளொருத்தி நரபதிய வைக்கணிகழ்
வெல்லாந்தா ளோக்கி யிறையுமவ - னில்லாதே
யோடியெழில் வாயிறணந் தொண்பிணத்தோ ளிந்துமதி
கடியரீள் கோயிலடைந் தான். (௭௫)

அடைந்தாள் வதனத்தை யாயிழையாள் கண்டு
படர்ந்தாய்வல் லீண்டப் பரிசென் - மடந்தாய்சொல்
லென்றாளம் மா திறைஞ்சி யின்னிசையான் மாங்குயிலே
வென்றாய் விளம்புவல்கே ணீ. (௭௬)

செங்கிருவே நின்னைத் திருமணஞ்செய் வான்விரும்பி
யந்தரமீ னென்ன வரசரிங்குன் - நந்தைசவை
வந்திருந்தார் மற்றவருள் வான்சரயு நாட்டிபன்
சந்திரன்பேரல் வீற்றிருந்தான் சார்ந்து. (௭௭)

அன்னன் றனாஅ தரிகண் முடியுரிஞ்சும்
பொன்னூர் கழல் புனைந்த புஞ்சுரணம் - டன்னுற்றி
னீண்டுதிரள் சங்க நிலவஞ செழுமுழந்தா
ணைடுகரிச் கைநாண் டொடை. (௭௮)

சிங்கம் விழை மாங்கு நேசகன்ற தார்மருமச்
தங்கநவக கோளொடநாள் குழீந்துவருஞ் - செங்கனக
மாலவனாவை மாணுமணி வாகுவுடன் டாவாடரு
மால்வனாயா தீயுமலக கை (௭௯)

வண்ணில மேய்த்தகனம் வார்மகர குண்டலசகா [டித
தொண்கொடறு நீணர் யர்முக கோடமின்சொற - நண்ணி
மண்டரகத வாப்சருணை வார்தடங்கண் வறபுதல்கேர்
காணடுபாந் தோங்கு குளம். (௮௦)

பொங்களிதே னுணமிமிறும் டொறபதுமம் போலலர்ந்த
துங்கமுகங் கண்டட்காற சொர்க்கதது - மங்கையர்தாம்
பில னுமொரு கோவை யணையப பிறக்குளத்தான்
முனையுவரோ வென்றூண் முகநது. (௮௧)

வாத்தையது கேட்டலுமே மங்கை கொடி மருவசிற
சாததுகலை யோடெழிற்கைச் சங்கமுந்தா - னீத்துலவா
வாசைக் கடற்படிந்தா ளாதவனு மேற்றறங்க
வோசைக் கடற்படிந்தா னுற்று. (௮௨)

ஒன்றுநிறல் வாணனுறை சோணிதழு தூயொயிலபோற
றுன்றியசுவ வாணத் தொடர்மலை - சென்றகல
வேன்ற துணங்கறலன் நின்னலுநீஇ வாகுகிதான்
கான்ற கடுப்போற்பாய்த் தன்று. (௮௩)

சார்ந்தனனூங் கம்புலியாந் தண்கலிகை மேல்வயங்க
வார்த்தகடன் மாமுரசு மன்னியம்ப - வீர்த்தணல்க்
கோடகழையாம் விலுடன்மீன் கோட்டுகொழுத்தென்றற்றேர்
மேற்கொடுமெய் யற்றமதவேள். (௮௪)

வேடன் விறற்கறப்பு வில்வனக்கித் தேன்பருகப்
பாடளிநா ணேற்றிப் பதுமமுத - னீடுகனை
யேவமட மாளுங்க வெய்தகாவி சோரந்தூணி
பூவாளி மேற்புலம்பி வீழ்ந்து.

(௮௫)

சில பள்ளிநான் விற்பூட்டித் தேமலர்க்கோ ழூவிப்
புலம்பறுவார் தம்மைப் பொருத - வலம்பெறுஉ
மாரநீனத் தான்வயிறு வாய்த்தற்கென் னேறறனளோ
சீரியகின் றுய்மனத்திற் தேர்ந்து.

(௮௬)

திவினைக்கோட் பட்டார்க்குச் செய்யமன மாதாவு
பாவெனத்திங் சாற்றுகிற்பாள் போலுந்தண் - கோவினனே
நின்னா சிகந்த நெடுமபி ழுற்றவெனக்
கின்னாங் கியற்றுதலா னீ.

(௮௭)

விந்த வியன் கரியின் வீறடக்கித் தென்மலைவாழ்
கிர் தழுனி மாடபெனச் செங்சரத்திற் - கிந்துநீனைக்
கொண்டுண்ட துணமையெனிற் கூர்விழும மீண்டெனக்குக்
கண்டின்று பொங்குடைவோ காண்.

(௮௮)

என்றுரையா நின்றா ளிருவனையர்தாந் தென்மலயக்
குன்றுயரா ரக்குறட்டைத் தண்பனிநீர் - துன்றவட்டித்
தேய்த்து நரந்தாதி சேர்த்தவண்மேற் பூசியுக்கம்
வாய்த்தமலர்க் கைவீச மன்.

(௮௯)

நெய்சொரிய மூளு நெருப்பெனவெங் காமவனல்
வெய்தெனமே லோங்குதலான் விற்றரள - நொய்தடலை
யாக விழியருவி பாய வணங்கனையாள்
சோக மொடு கிடந்தாள் சோர்ந்து.

(௯௦)

ஆமண்குளி லாழ்ந்துசித னூர்சரத்தல் லாப் பத்
தமிழ்விடகர் னைவந்து தீர்த்தாங் - கழிந்துநீனயாள்
சுரமசரத் தொழ்நனைக் காய்வலெனா நற்றாணி
பெய்மணித் தேரணந்தா னேய்ந்து.

(௯௧)

வாவிமரைத் தேனுக்ரந்து வண்டினங்கண் மொய்த்திரைந்த
காவினெலாம் புட்கள் களித்திசைத்த - கோவிலெலாளு
சங்கநதழங்கினவே தார்வேந்தர் முன்றிலின்வாய்த்
துங்கமுர சார்த்த துதைந்தி. (கூஉ)

சொன்ன சுயம் வரத்திற் கேற்ற துகளறுநான்
முன்னலுமே முக்கனல்வேட் போருடனே-பொன்னவிழ்தார்
குன்றுறழ்தோட் சத்தரத்யன் றுனிநுந்தான் கோடித்த [க்
மனறெனடும் பந்தர்க்கீழ் வந்து. (கூங)

நால்வகைய தானை நரபதிகள் பூங்கொம்பர்
பொல்வளை யு துண்டருங்குற் பூவையர்க-ஹூல்வகையிற்
நேர்ந்த மதியமைச்சர் செய்யமறை யோவொருஞ்
சேர்ந்தனர்கள் போந்து நிரண்டு. (கூச)

பின்னாவண் வார்முரசம் பேர்வளையோ டார்ப்பமுகி
லன்னகுழ லார்கவரி யாங்கிரட்ட - மின்னுகொடித்
தேரணந்து செம்மலரிச் சந்திரன்சேர்ந் தானிறங்கி
யோருருளைத் தேரொளியோ னொத்து. (கூடு)

வந்தவொல் லோர்க்கு மதிதயனன் போடுபொன்னிற்
த்ததவிசிட்டித் தானிருத்தித் - தந்திடையீர் [தலாற்
கொண்டீணதிர் கொல்வளைக்கக் கோதையையென் றுஞ்
கொண்டலெவன் கண்டார்க் குறித்து. (கூக)

சென்றந்த மாதர் திகழ்மணிப்பூ னுன்மறைத்து
யின்றந்த நேந்துசப்பு வீழிவாய்ப் - பொன்றன்னைப்
பாறகவரி தள்ளப் பரிபுரமேவ் கப்பந்தர்க்
சாற்கொடுவந் தார்கள் கடிது. (கூஎ)

அன்னபொழு தாரமுத மன்னுளைக் காணுதற்கு
மன்னர் மகிழ்ந்தெழுந்த வார்ப்புடனே - துன்னியத்தி
னோதை தவன்றி யுகமுடிவிற் பொங்கியெழு
மோதமுழக் கோடிருந்த தொத்து. (கூஅ)

ஆங்கிலச்சை யோடெருத்தங் கோட்டிந்ந வர்ரமுதத்
திருகுதலைச் செவ்வாய்த் திருமகட்டுப் - பாங்கியர்தா
மன்னர் மரடும் வளநாடும் பேருமெண்ணி
யின்னணமோ துற்ற ரெடுத்து. (௯௯)

வீயான தேவுணரா வேணியனோக் காந்தழலால்
வீயாத வேளினைய மீளியிவன் - வீயாடுங்
வண்டாலத் தார்கண்ணி வார்ப் பொருநை நாடளிக்கும்
வண்டாலத் தார்கண்ணி மன். (௧௦௦)

காய்த்துகளும் வேங்கைக் கதலிதினை முன்னுயர்த்துத்
தேர்திகழார்த் தாரணிந்த செம்மலிவன் - சேர்த
சூமுதமுறழ் வாய்க்கிளியிற் கூறணங்கே பொன்னிக்
சூமுதமுறப் பாலிக்குங் கோ. (௧௦௧)

அக்கார மென்கிளவி யல்லிமலர்ச் செந்திருவே
அக்காரம் வேம்பினொடு நண்ணகலத் - திக்காளை
அமகநக மாடகமா வீக்குகன்னி நாடேர்துங்
அகோகநக மாடகமார் கோ. (௧௦௨)

பானற் கருநயனப் பாவா யிவனுறையும்
பானற் கதிர்த்தரளப் பைங்குடையோன் - பானற்
குருத்தண் ணடையளிக்குங் கோக்கமுகி னோங்குங்
குருத்தண் ணடையளிக்குங் கோ. (௧௦௩)

மயிலையுறழ் வாணயன மாதராயீன்டிவ்
வெயிலையுமிழ் வேற்கரத்து வீரன் - கயிலையென
வன்னித் திலத்தார் மகதவள நாட்டுரத்தே
பன்னித் திலத்தார் பதி. (௧௦௪)

சிந்துவள கத்துகண்டு சேல்கமுகின் காயுக்குஞ்
சிந்தவள நாடோச்சுஞ் செங்கோல - னிந்துறுதற்
சிந்தா மஞ்சுருஞ் சேயிழையா யிங்கமருஞ்
சிந்தா மஞ்சுருஞ் சேய். (௧௦௫)

தோகைபுலா சாயற் றுகிரதாக காரிகையே
வாகைபுனை மாரனென மன்னுமிவன் - பூகமிசை
யங்கவளக் கோட்டத்தி யன்னகுயின் கணபடுக்கு
மங்கவளக் கோட்டத் தரசு. (க0க)

கொய்வனசம் பங்குபனை கோதைமட மாணேகேண்
மெய்வனசம் பததனிகர் மொய்ம்பனிவன் - செய்வனசத்
தேஞ்சால நாட்டார்த திருவினத்து முதநீனும
பாஞ்சால நாட்டா பதி. (க0௪)

தேங்காவி யன்ன திருக்குடைய கோசிலமே
பாங்காவில் வேலங்கைப் பற்றுமிவன் - பூங்காவிற்
காலங்காந தாரங் களிவண்டு பாடமயி
லாலங்காந தாரத் தரசு (க0௮)

கீட்டசையிற் றேன்றுங் கிளரா யிரங்கரன்போற்
சேட்டணையில் வீற்றிருக்குஞ் செல்வனிவன் - மாட்டனியல்
வண்கலிங்க நாட்டுக்க வான்பிடியே சொறபுலனை
வண்கலிங்க நாட்டுக்க மன். (க0௯)

காந்தாரம் பாடளிகுக் கள்ளாட்டுங் கோதைநல்லாப்
சாந்தார மார்பனிவன் றும்வீழ்வார்த் - தீர்தாரக்குத்
கூற்றம வந்திக்குக் குண்டலந்தை மீன்கமுகின்
மேற்றம வந்திக்கு வேந்து. (கக0)

ஒதிமங்குல் விழ்மயிலே யொண்ணலனா வேற்படையிற்
காதிமங்கில சீர்படைத்த காளையிவ - ஞாநிமங்கண்
மித்திரத்தா ரம்புயத்து வீத்துவன்று நீவயலகுழ
மததிரத்தா ரம்புயத்து மன். (கக௧)

உட்களியின் வார்பிரச முண்டடர்ந்து மூவிருதாட்
புட்களியிற் பூந்தார்ப் புயத்தனிவன் - புட்களினி
மாடமரு மச்சத்தார் வாள்விழியாய் வான்றமரு
மாடமரு மச்சத்தார் மன். (கக௨)

பூவிலிசை மாதமரும் பொறபுடைய கங்காய்கேள்
கோவிலிசை மொய்ம்பிற குமரனிவன் - காவ்லிசைப்
பொங்கலிதங் காதளிகும் பூங்குயிலார் கேகயத்தே
வெங்கலிதங் காதளிகும் வேந்து. (கக௭)

மீன்மருங்குற் காரளக வீம்பலிதழ்ப் பூம்பாவாய்
கனமநங்கு லாமண்ததோட் காணையவன் - நன்மருங்கு
மாசலநாட் டாரமதிக்கு வானமிர்த மூறந்நனாவு
கோசலநாட் டாரமதிக்குவ கோன். (கக௮)

கோசலநாட் டார்மதிக்குவ கோனென்று கூறலுமே
யாசையுட னன்னு னலாமுகத்தைக - காசிலைகள்
பூட்டுக லீட்டிப் பரிசுமலா னேக்கினனான்
மாட்டிணங்கி மாபுயத்தைத தாழ்த்து. (கக௯)

அண்ணலரிச் சந்திரனு மாவலொடு தன்னோக்கும்
பொண்ணரசி வாண்முகத்தைப் பெட்டிடனே - கண்ணுற்ற
மங்கலாரண மங்கையவா வண்பணில நேர்மிடற்றிற் [ன்
மொழிகியிலங் கக்கண்டான் சூழ்ந்து. (கக௯)

என்னையிம மேதினிகக ணிப்பு துமை யானவகை
முன்னே மணம்பூண்ட மொய்குழலாள் - பின்னேயோ
ராடவனைச் சூட்டுகுகொ லாய்மலர்த்தா னெழுன்னிப்
பாடவனைப் பெற்றோனைப் பார்த்து. (கக௯)

கன்னபுரி மன்னவனை கல்யாண மானவொரு
கன்னிதனை மீட்டுமணங் காண்குவரோ - வெண்ணையிவட்
சின்னவர்போற செய்தனை யென்று னயோத்தியர்தய
கன்னவிரோட் கோமான் கவன்று. (கக௯)

புற்றதனைச் சேட்ட மதிதயன்றான் டேருவகை
புற்றண்காட் டாண்தனை யுள்ளடக்கிக் - கொற்றவர்க்கான்
கோசலர்கோன் கூறியசொற் கோளாமோ மெய்யாமோ
பேசுகை னென்றுள் பிரித்து. (கக௯)

அப்போ தரச ரயோத்திரகர் வேந்தனைப்பார்த்
திப்போது கண்கூடாக் காட்டெமக்கே - யொப்போது
கண்ணிகளத் தாலியெனாக் கையறைநது மூக்கற்சேர்த்
தண்ணலுரை பொய்யென்ற ராங்கு. (கஉ௦)

மற்றடந்தோட் சந்தரதயன் மன்னவரை நோக்கியிந்த
வெற்றவடி வேற்கரத்து வேந்தனியாம் - பெற்றகொடி
மங்கலநான் கண்டதநீர் மற்றதகாணத்தவ
மங்கருமோர் மத்தனமா மன். (கஉ௧)

கங்கைபிறை வேணிபுனை கத்தன் வரத்தருநான்
மங்கையொடு தோன்றிட்ட மங்கலநா - ணங்கணிநுற்
கண்டவனே காரிகைக்குக் காதலனா மென்றமொழி
யுண்டதாஅன் றின்னுமிங்கொன் றுண்டு. (கஉ௨)

கேட்டிரது வேந்தர் கிளக்குவல்யான் சிற்பரனார்
நீட்டுவரத் துற்றநிலை நேருருவங் - காட்டியதிற்
காண்பதன்றி நங்கைக்குங் கைக்கெய்தா யானெவருங்
காண்கிலமா வென்றிசைத்தான் காண். (கஉ௩)

அந்நிலையிற் சந்தரமதி யண்ணலரிச் சந்திரனை
யுன்னியுளத் தொண்மலை வானெறிந்தா - ளன்னதுபோய்
வண்சரயு நாடன் வரைப்புயத்திற் றுன்னியதைந்
தெண்கருவி யார்த்த வெழுந்து. (கஉ௪)

வள்ளலரிச் சந்திரனா மார்த்தாண்டன் முற்பந்தர்ச்
குள்ளமர்ந்த மன்னர் குளிர்வதன - வொள்ளாமப்
கூம்பினவே செல்விமுகக் கோகனகந் தாதைமுகத்
தேம்பதமம் விண்ட திகழ்ந்து. (கஉ௫)

சோதிடர்கள் சூழ்த்துணைத்த நாள்வாய் வசிட்டனைமுன்
மாதவர்கள் வாழ்த்தெடுப்பப் பல்லியத்தி - ளேனைதயெழ
மாமன்றன் முற்றியபின் வல்லியொடு கோசலர்வேந்
தேமஞ்ச ணம்மினைக்க ணைய்த்து. (கஉ௬)

கண்டுகேட் ணெயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொட ம கண்ணே யுளவென்னும் - பண்டைமொழி
மெய்ப்பொருளைச் சோதித்தான் வீழ்ந்துபல நாட்கயறகட்
டுப்புறழ்வாய்த் தோகைமென்றோ டோய்ந்து. (௧௨௪)

பொன்றுஞ்சு டூர்பன் பொலங்஑திர்ப்பூண் மானெடுதன்
மின்றுஞ்சு மாட வியனகர்க்குச் - சென்றெய்த
வுன்னியதை மாமற் குணர்த்திவிடை கொண்டவனல்
கின்னிபமுன் யௌதகமு மேற்று. (௧௨௫)

ஹங்஑வனக் ஑ொய்யுளைமா ணுர்த்தமணிப் பொற்றேறிற்
செங்கதிர்வேற செம்மலெனச் செம்மாநது - செங்கமலை
யன்ன ஓடனிவர்ந்தங் காப்பமுர சார்கலியின்
மின்னார் குடைநிழற்ற மேல். (௧௨௬)

஑திருடுக்கை நேர்மருங்து லாயிழையா ரம்பொற்
கதிருமிழுங் காற்கவரி வீசச் - சதுரங்க
சேனைக் கடன்மிடைந்து செல்ல முனந்தயங்கப்
பானற் பதாகை பறந்து. (௧௨௭)

கும்பமுனி பின்னுதிதோன் கோலமணித தண்டுகையி
னும்பரினி தேறியுற வொண்கயலோ - டம்பனுக்குங்
கணமடவார் காய்களிற்றுக் காவலர்க ணுலுமைச்ச
ரன்மிவர வையத் தீணந்து. (௧௨௮)

வார்பயிலு நீங்கிடங்கு வாய்ந்தொளிருங் கன்னபுரிக்
கார்பயிலுங் காப்பின் கடையிகந்தங் - கேர்பயிலுஞ்
செஞ்சாண வெண்ணேவிச் சேவலெங்ஙன் பேடுதழிஇத்
துஞ்சுமலர்ப் பண்ணையுற்றான் சூழ்ந்து. (௧௨௯)

ஆதபத்தால் வெம்மை புறத்தே யடையினுமுட்
சீதமரூ நன்னீர்ச் செழுந்தடங்கண் - மாதவர்க
ணெஞ்சை நிகர்ப்பனரீ நேரிழையாய் காணென்றான்
மஞ்சை நிகர்த்தகர மன். (௧௩௦)

இமிழுதமண் வான்வளிகீ யின்னுயிராய்ப் பற்றின்
நமல நமர்வதுபோ லுலிக் - கமலதள
மீது நறுஞ்சவில மேவித் திகழ்வதுகாண்
காதயில்வேற கண்ணாய் கடிது.

(௧௩௪)

கற்றாறாக் கற்றாறோ காழுறறு நற்கழகத்
துற்றாங்கு வெணவே யோதிமங்க - ணற்ற
மறாககயததிற் சேர்ந்தறைவ வானவிழியிற் காண்டி
விணாக்கதுபபி னங்காய் விராநது.

(௧௩௫)

உற்றக்கா லொற்க முவர்த்தகலா தொட்டியுறம்
பெற்றியர்போற கொட்டியொடு பேரம்பல - வற்றியநீள்
பண்ணைககட் கிண்ணுவரீ பாராய்செங் காத்தளங்கை
விண்ணைப பொருவடையாய் வீழ்ந்து.

(௧௩௬)

சாந்தனையுந் தியனவே செய்திமணுந் தாமலா
யாந்தனையுங் காகரு மறிவினர்போற-காய்ந்தெறியும்
பள்ளர் க ஈருநீழலைப் பாலிகரும் பாதவததைத்
தெள்ளமுதச சொல்லணங்கே தோ.

(௧௩௭)

நல்லார் பலரிடத்து நண்ணிசிலை பார்த்திருந்து
கலலாக களிசுருமகன் போன்மலாக - ளெலலாம்போய்த
தேனுண் டளிகள் செருசூவரீ காரிகைமை
தானுண் டொளிர்ந்தங்கண் சாதது.

(௧௩௮)

இன்னசெய் தார்க்கு மினியசெயுஞ் சான்றோரிற்
றின்னாவத் தாற்சற் றிரார்வீச—வன்னுர்க்கும்
பொங்கர் கனி சொரியும் பொற்பதனைப் பார்த்தருளாய்
திங்கணுதற் செந்திருவே ரீ.

(௧௩௯)

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போமாககண் மாணமா —னீள்காக்கைக்
கூட்டிற் குடும்பையுறக் கோகிலங்கள் செண்கல்வ
பாட்டளிக்குத் தூங்குழலாய் பார்.

(௧௪௦)

ஒப்புரவு தன்னையந் தூங்கியற்று நல்லவர்பாற்
றுப்புறுநற் செல்வந் துவன்றியபோ—லப்படுவிற
சீதநூந் தீர்த்தஞ் செந்நிருததல் வன்னையுறழ்
காதளவு நீள்விழியாய் காண்.

(கசக)

ஒத்தவுர னுள்ளா நுறுந்துணையுங் காத்திருக்கும்
வித்தகரி னேரிமடை மேற்குரணடந்—தத்துசிறு
மீனேக விட்டுறுமீன் மேவளவுஞ் சோரந்தமர்வ
மானேகண் சாத்தாய் மகிழ்ந்து.

(கசஉ)

பெற்றார்க்கொன் நீகலான் போறஞ்செய் யானுடம்பைச்
செறநீட்டி வைத்திழக்குஞ் செல்வனைப்போ—னற்றாழை
மேன்மாடு மேய்க்கியிரூல கொள்ளவளி விம்முவபார்
பான்மானுஞ் சொல்லாய் பரிந்து.

(கச௩)

கொல்லையுழு வோர்படைக்குக் குற்றியீனைச் சார்தருபுல்
லொல்குதலின் றுற்றிருப்ப வல்லவரை—யல்லவர்கேர்ந்
தொன்னலரை யுட்கா துறுவதுபோ லாமதுகாண்
மின்னுருவ மாதே விழைந்து.

(கச௪)

துண்ணறிவு மாந்தர்க்கு தூல்கறற வத்துணையே
நண்ணுவது போற்குமர் நாற்றிமைப்ப—மண்ணகழ்த்த
கேணயெலா மூறுவபைங் கிளைவிழை திருகுதலை
வாணுதலே நோக்காய் மகிழ்ந்து.

(கச௫)

தண்கதிரி னுற்புரக்குஞ் சந்திரனின் முன்னுருத்து
வெகன்திரை வீழ்வதனத் தம்பிகையி—னன்கெழுந்து
மங்கையிடத் தாரின் வயனிலவுஞ் சொற்றம்பைக்
கொங்கையுறு கோதாய் குறு.

(கச௬)

பாங்கிற் பழனவளம் பைநொடிக்குக் காட்டியினிர்
ஞாங்கரமர் செங்கை நரபதிதா—னாங்ககன்று
பொகி யருஞ்சுரத்தைப் புல்லியவ னூரணியைச்
சேரகமற வேத்தித் தொழுது.

(கச௭)

ஏகியவ ணின்று மிரும்பவத்தை யோப்பிடுமந்
தாசினியைச் சேனையொடு சார்ந்ததனிற்—றோகையுட்
ணைமொடு மூழ்கியரி யாணைபுலி யார்வனம்வெந்
போணமலை யாவுமிகந் துற்று. (கசஅ)

தற்கியற்று நன்றிதனைத் தானறிந்து முல்லைநறும்
பறகிளரப் பற்பநகில் பொங்கவரிப்—பொற்கதினை
வானிற்கு நீட்டுமெழிற கோசலமென் மாதாமுக
மான வயோத்தி யணைந்து. (கசக)

வானுரிஞ்சு நொச்சி மணிவாயி லின்புறத்தே
நூனிறத்து வேதியர்க ணுலமைச்சர்—தானைவெள்ள
மூதறிஞர் மொய்த்தெதிர்ந்து மாமுகிலி னுர்க்குமுர
சோதையுடன் கொள்ளப் புகுந்து. (கச௦)

தோரணத்து வீதிவயிற் றெண்டையுறழ் வாய்த்தோகை
மாரரக்கு நீர்குழ்த்தி மண்கவிழ்ப்ப—வோரிகந்து
பூசுரப்பொற் கும்பமெதி ரோந்திவரப் பொற்கோயி
லாசறுநாட் புக்கா னமர்ந்து. (கச௧)

அன்றினர்கண் மார்பமகழ்ந் தாவி குடித்தொளிரும்
வென்றிவடி வேற்கையரிச் சந்திரனுங்—கன்றணிகைப்
பூவையுமோ வாதினிது புல்லியமர் போழ்துற்ற
பாவைவயிற் கர்ப்பம் படர்ந்து. (கச௨)

வேலனைய கண்குழிய மெய்ந்நரம்பு னைத்தொளிரப்
போலனைய மென்றோட் பொலிவகல—வாலசடு
வீங்கவிடை தோன்ற விளர்ப்பமுக நங்கைநகிற்
கோங்கின் முகங்கறுத்த கூர்ந்து. (கச௩)

பன்னுமதி பத்தும் பட்டர்ந்ததற்பின் சந்த்ரமதி
நன்னரமர் நாளொடுகோ ளிய்யோக—மின்னவைநன்
குற்றதினத் தீன்ற ணுலகுவுப்ப வோர்மகனைப்
பொற்றாளஞ் சங்குயிர்ப்ப போல். (கச௪)

பெற்றாண் மடவரலான் பிள்ளையொஞ்ச் சேடியர்வல்
ஹற்றார் கழற்பதந்தாழ்ந் தோதுதலும்—வற்றாத
வோகை நெடுமபுணரி யுட்டிளைத்தொன் னூர்க்கடந்த
வாகையரிச் சந்திரனா மன். (௧௫௫)

சத்தியனா னுணந்தன் சார்தனியிற் றுன்சிறப்பு
மெததியவன் பாணிகழ்த்தி வேதியருஞ்—சத்தமுதற்
றந்திரத்திற் றேர்ந்தவருந் தாம்வெறுப்ப வொண்ணியந்
தந்திபரி பூணடுகிலுந் தந்து. (௧௫௬)

வெய்யசிறைச் சாலையின் றும் வேந்தரைக்கால் யாப்பகற்றிக்
கையசல மாநெடுந்தேர் காணிகொடுத—துய்கவெனப்
போக்கிக் கறைவிடுத்துப் பொக்கசத்தின் றுட்டிற்றத்தே
யாக்கமிலார் கொள்கெனவிட் டார்ந்து. (௧௫௭)

சுண்ணமொடு தூநெய் விழாவெடுப்ப நல்கிநகர்க்
கண்ணமர்வோ ரெல்லாங் களிதூங்க—வண்ணமறை
சாற்றுமர பாற்செய்க்குச் சாதகமா திச்சடங்கை
யாற்றி யகத்தா னமர்ந்து. (௧௫௮)

விந்தமலை வீறடக்கு மெய்த்தவன்பின் னுற்பவித்த
வந்தணன்முன் னோராசி யாங்குரைத்து—மைந்தனுக்குப்
பேர்தேவ தாசனெனப் பேசமகிழ்ந் தேமகனைத்
தார்மார் பெடுத்திணைத்துத் தான். (௧௫௯)

எண்ணரிய வில்பமடைந் நேந்திழையான் கைக்கொடுத்துத்
தண்ணிலவு வீசுமணித் தாமம்பொன்—னண்ணனாளுண்
சுட்டி சதங்கை சுதற்கணிந்து மின்மணிப்பொற்
றொட்டிலின்க ணேற்றிநன்னாட் சூழ்ந்து. (௧௬௦)

மின்னுமதி யோர்நான்கிற் சந்தி மிகப்பித்தங்
கன்னமதி யாறி லமர்ந்துட்டித்—தன்னொருசெய்க்
காண்டதனிற் கேசலினை யாற்றி மகன்வழந்தே
யீண்டுசிறு கைநீட்டி யீர்த்து. (௧௬௧)

அளாவியகூழாரமிழ்தி னுயிழையோ டார்ந்து
குலாவிவினையாடமகிழ் கூர்ந்தே—யெழுவெண்ப்பே
சின்குதலை கேட்டின்ப மெய்திப் பயில்வித்து
நன்கலைக னையாண்டி னன்கு. (ககஉ)

ஆறும் பருவத் தருமகற்கு முப்புரிநூல்
வீர ரணவீதியின மெவியிட்டு—மாறா
மகிழ்வுற்றான் சேயேழ வயதணந்தா னந்தா
ணிகழ்வுற்ற சொல்வா ந்ரந்து. (ககஉ)

விவாககாணடம் முற்றிற்று. ஆக அகம்.

இந்திரகாண்டம்.

அற்பகலஞ் சாரா தவிர்கனக லோகத்தே
பொற்பினம ராவதிப்பேர்ப் பூம்பதியிற்—சிற்பநன்னூல்
வல்லமய னோர்ந்து வகுத்த சுதன்மையெனு
மல்லலணி மண்டபத்தின் வாய். (க)

மின்னுமணி மேகலையார மெவியிரு பாங்கரினு
மன்னுமெழிற் சாந்தாற்றி வார்கவரி—பொன்னலர்க்கைக்
கொண்டடைசப்ப வெள்ளைக் குளூஉதித் திலக்குடைமேன்
மண்டு நிழல்செய்ய மற்று. (உ)

குதரொடு மாகதர்கள் சூழ்ந்து விருதுகளை
யோதந்தி யைந்தருவி னோடுமணி—யோதனமீ
தேனுவிவை கட்டகடையத் தேர்ந்தியற்றக் கின்னரர்யா
ழானுவமிழ் தார்த்தச் செவிக்கு. (ங)

உருப்பகிழுன் னல்லா ரொளிர்மின் கொடிபோ
னிருத்தமெகிர் செய்ய நெறியா—ஐருத்திரர்கள்
சாத்தியர்விண் னோர்க்கத் தருவர்வுகக் கஞ்சித்தர்
கீத்தவரெல் லாம்பரவ நேர்ந்து. (ச)

கோவைமருள் வாய்நெடுங்கார்க் கூந்தற் சசுமருங்கு
மேவமணி மோலிசிர மீதிலங்கக்—கோவினிறை
கொய்தபடை கையிற் குலவநறங் கற்பகத்தின
மொய்துணர்த்தார் ஞான்றசைய மொய்ம்பு. (௫)

சீற்றக் கடாச்சுனிற்றைச் சென்னிபிளந் துண்ணுமரி
யேற்றி நெருத்தமுறு மாதனத்தே—வீற்றிருக்கு
மாயிரநீள் கண்பூத்த வாகத்தா னோர்ஞான்று
பாய வவைககனத்தார்ப் பார்த்து. (௬)

பூவுலகி வின்சொற் பொறைவாய்மை வெஃகாமை
யீவளிசெங் கோன்மை யிழுகினடை—நீவினையை
நாணலறி வாண்மைபுகழ நற்கல்வி வீரமுளா
ரேணமர்தோள் வேந்தாக்குள் யார். (௭)

என்று வினாவினாங் கேளையர்வா ளாவிருப்பத்
துன்று தவவசிட்டன் சொற்றவெலா—நன்றுடையன்
றன்னே நிலாதவரிச் சந்திரப்பேர் மன்னவர் கோ
னென்னா விறுத்தா னினிது. (௮)

அன்னதவன் கூறலுமே யன்றுமனக் கௌசிகன்றான்
கொன்னும் வசிட்டாவிக் கோபதிமுன்—னெந்நலமும்
புல்லாணைப் பொய்யுரைககும் பூரியனைப் பாதகனை
நல்லா நென்னவின்ற தென். (௯)

என்றான் மறைவசிட்ட னீனமுறு செய்கைகுணந்
துன்றாத தூயோனைச் சாலலிகழ்ந்—கின்றாடுங்
கோசிகவாய் வெந்திலையே கோள்புகன் வெந்திலையே
யேசிறெய்வம் பொய்த்ததுன்பா லென்று. (௧௦)

செப்பியவம் மாற்றஞ் செவிசுடலுங் கௌசிகன்றான்
றப்பியம்புன் வாயே தவப்புழுக்கு—மெப்பொழுது
மெய்கழறென் வாய்மனமும் வேவலகா ணென்றதைந்தான்
வெய்தழல்போற் சேந்து விழி. (௧௧)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ற வசிட்டன்
கணமல்கு காட்டி னடிக்கு—மணவிதழிச்
செஞ்சடையன் போற்கண் டிசைகடொறுந் தீத்தெறிப்ப
வெஞ்சினமுட் கொண்டெழுந்தான் வேர்த்து. (௧௨)

தாங்கலனாய்க் கௌசிகனுந் தன்னுளத்திற் சீற்றமுருத்
தோங்கவிழிக் கங்க முகுத்திட்டா—னாங்கவிரு
பாவினுறு செங்கனலி பம்பிச் சுவாலித்து
மேலெழுந்து போய விற்றது. (௧௩)

பொங்குதழல் போகிப் புனிதமறைப் புங்கவன்றான்
றங்கு மூலகதனைத் தாக்கலுமே—மங்குலிவர்
வென்றிக குலிசத்தன் விண்ணொடுமெண் ணென்படுமோ
வென்று நடுங்கி யெழுந்து. (௧௪)

அன்னமுனி வோர்சினத்தை யாற்றிநனி தேற்றியுள
மென்னைசெயத் தக்க திழிதக்க—துன்னியுரை
யாடுமின்வென் றுற்றேற்ற லந்தணிர்நீ ரென்றவரை
நாடி யிசைத்தா னயந்து. (௧௫)

சான்ற பராசரன்மூ தாதையரிச் சந்திரன்னுள்
கான்று மனம்பனைப்பின் மற்றிவனா—லேன்றதவம்
விட்டுமண்டை யோடேந்தி மேவுவன்யான் றெற்கினெனாக்
கட்டுரைத்தா னெஞ்சங் கனன்று. (௧௬)

இன்னிசையாழ் மீட்டு மெழிநா ரதமுனிவ
னந்நிலயிற் காதி யளித்தமகன்—றன்னைமுகம்
பார்த்து வசிட்டன் பகர்சபநங் கேட்டனைகு
னோர்த்துளநீ யோதென்ற னுற்று. (௧௭)

சத்திமுத லோர்ப் பயந்தோன் றுணுறுவன் வென்றியெனின்
மெய்த்தவத்திற் பாதி விழைந்தளிப்பன்—கத்தலனால்
யானு மவன் போற் பெரும்பாடை பென்றிசைத்தான்
வானிறைமுன் கௌசிகனு மற்று. (௧௮)

சாலுமிஃ தேத்தலரிச் சத்திரன்பாற் சாற்றுமே
யேலவிவ னுற்றவெலா மேகியினி—நாலுசடைக்
கோசிகநீ யன்னோன் குணஞ்செயலைச் சோதியெனப்
பேசினறா பேர்யாழ் முனி. (௧௯)

ஆங்கச் சபைகுலைய வைத்தவித்த வந்தணர்க
ணீங்கித் தமதிருககை நேர்ந்தனர்மேற்—நீங்கிழைப்ப
வன்மனத்தான் கௌசிகனு முறருன் முனமமர்ந்த
பொன்மலைநீள் சாரற் பொழில். (௨௦)

இந்நிரகாண்டம் முற்றிற்று. ஆ. ௨௦௯.

வஞ்சனைக்காண்டம்.

பொன்மலைநீள் சாரற் பொழில்புகுந்த கௌசிகன்யாம்
பொன்மலிநா டாளும் புருகூதன்—முன்மனமோங்
கவ்வியத்தாற் பேசுந்ற வம்மொழிமெய் யாக்கிமோ
றெவ்வகையென் றோர்ந்தா னிருநது. (௧)

இருந்தவிடத் தந்த விருடிதனைக் காண்பா
னருந்தவரெண் ணில்லா ரணைந்து—பொருந்துமன்பிற்
சென்னி யவனடியைத் தீண்டமணில் வீழந்தெழுந்து
மன்னி மருங்கு மகிழ்ந்து. (௨)

முக்குறும்பை வென்ற முதல்வாகீ வின்னுலகம்
புக்கபின்றை யாங்குப் புகுந்தவெலாந்—தொக்கவெமக்
கொன்ற டன்பி னென்றும் விடாமே யுணர்த்தருளா
யென்றவனை வேண்டினான் நே. (௩)

சுத்தநெறி தேர்விச் சுவாமித் திரமுனிவன்
பித்தநக ருற்றதொன்றும் விள்ளாதே—மெய்த்தவத்தீர்
தேவாவைக் கட்பெரியோர் தேர்ந்தமகத் தோரருவேள்
வாவலினீன் டாற்றவடைந் தேன். (௪)

நீயிரெலா நெஞ்சுவந்து நேரிலரிச் சந்திரன்பாற்
போயரிய வேள்விக் கியான்புகல்வ—தாயபொரு
ணல்கும் வகைபொருத்தி நண்ணுதிரா லீண்டென்றோச்
சொல்லினனோர் வஞ்சனையுட் சூழ்ந்து. (இ)

நேர்ந்ததற்குப் பற்றிரண்டு நீத்தவர்க ளெல்லோரும்
வார்ந்தவரைச் சைலம் வனநதியைச்—சார்ந்தகன்று
பொன்னையார் பந்தாடும் பூம்பொழில்சூழ் கோசலமா
மன்னவையிற் புக்கார்கள் வந்து. (சு)

வந்தமுனி வோரை வணங்கித் தவிசிருத்தித்
தந்தமத யானையரிச் சந்திரன்றான்—பந்தமக
லந்தணர்கா ளீண்ட னடைந்ததிறஞ் செப்புமெனச்
சிந்தைமகிழ்ந் தோதினன்முன் சென்று. (ஊ)

கற்பகமு நாண்மலர்க்கைக் காவலகேள் வாசகமொன்
றற்பினொடு கௌசிகனஃ தாடினனாற்—பொற்புறுநீ
யீய வதுதுணிந்தா லின்னதெனச் சொல்வமென
வாய்மலர்ந்தார் மாதவர்கண் மற்று. (அ)

ஆருயிரே யர்னு மளிக்குவல்யா நெஞ்சுவந்து
பேரறிவாஞ் செல்வம் பெரிதுடையீர்—நீரியம்பு
மப்பொருளுண் டாமெனினல் சாதொழிவ னேவென்றான்
றப்புளாயாத் தாரிறைவன் றான். (ஆ)

வானவர்க்கு மண்ணவர்க்கும் வாயாத வோர்வேள்வி
தானிபற்ற வெண்ணினம்பாஞ் சாற்றுமதற்—கானபொருள்
வேண்டியுனை மேவினமால் விண்ணுறழ்கை வேந்தவென்றார்
மாண்டதவத் தோர்வாய் மலர்ந்து. (க)

போதப் பெரிதே புகழும் பொருளெனினு
மீத வெணக்கிபல்பா மென்றிசைத்துக்—காதயில்வேற்
றுணையரிச் சந்திரன்றன் னேவலர்க்குச் சாற்றியிட்டா
க்ளீனமில்பொன் கொண்டனைதி ரென்று. (கக)

இன்றிவ் விருநிதியம் வேண்டலம்பாம் யாகமியற்
முன்றளிகக வென்றறைந்தா ரந்தணர்க—ணன்றெனவே
மன்னனிசைத் தானவனை வாழ்த்தித் தபேரதனர்க
ளந்கரைத் தான்விட்டகன்று. (௧௨)

வல்வினாந்து பஃறிணையும் வாரகடமு நீந்திவினை
வெல்விசவா மித்திரன்றூன் மேவுடசம்—புல்லியவற்
போற்றியரிச் சந்திரன் பொன் னல்கவசைந் தானெனவே
சாற்றினர்சென் ருந்தமது சார்வு. (௧௩)

தியமனக் கௌசிகன்றூன் நிங்கள்சில சென்றதற்பின்
கூயகலப் புட்களதர்க் கட்டுளமீன்—பாயநெடுங்
காவலர்கண் ணீருறைப்பச் செந்நெற கதிர்பனிப்பத்
தாவிலயோத் திப்பதியைச் சார்ந்து. (௧௪)

மந்தரவெற் பன்னகொலு மண்டபத்தி லெய்தவரிச்
சந்திரன்சென் றம்முனியைத் தாளிறைஞ்சி—யந்தமணி
யாதனத்தின் மீதிருத்தி யையாநீ வந்தநிப
மோதுகென்ற னுள்ள முவந்து. (௧௫)

சத்திமுத னூற்றுவரைத் தான்செருத்த வெய்யமுனி
மெய்த்தமறை வேள்விக் கியான்விடுத்த—வத்தவர்க்கு
நீயிசைந்த வொன்பொருளை நீதியிற்பூ வாளுகிற்போ
யீயெனக்கிங் கென்றியம்பி னான். (௧௬)

ஈருவல்யா னின்னிலியே யெத்துணைப்பொன் வேண்மெது
போரு நெடுஞ்சடிலப் புண்ணியனே—யோசையினீ
வாய்மலரா யென்றிறைஞ்சி வாழ்த்தினன்வண் தேநரூப்
பாய்மலர்த்தார் வேந்தர் பதி. (௧௭)

யானைமிசை நின்றே யெறியுங் கவண்சிலைதான்
போன வளவு பொருள்குவிப்பி—னீமைறு
மாமகத்தை யாற்றிடலா மன்னவனே கானென்றூன்
நீமுனத்துக் காதிமகன் நேர்ந்து. (௧௮)

அவ்வகையே நல்குவன்யா னையா வெனமொழிந்து
தெவ்வர்முடி தேய்த்துத் திகழ் கழலா—னிவ்வுழிநீர்
வாரணத்தைத் தம்மினென வாதுவர்க ளோடிப்போ
யோரிமைக்குட் கொண்டணைந்தா ளுங்கு. (௧௯)

கண்டா னிபங்களித்தான் கௌகிகன்பின் பண்ணலைப்பார்
தண்டா ரரியிசைந்த தேயமையு—மண்டோமஞ்
செய்ஞ்ஞான்றீ நிற்பாலென் செம்பொ னடைக்கலமா
விஞ்ஞான்று வைத்தனன்கா னென்று. (௨௦)

செப்பித் தனாதிருக்கை சென்றோர் வியன்றருவின்
கப்புநிழற் கண்ணமர்ந்து கண்ணினனா—லிப்புவிமே
லூர்வனபுள் வெவ்விலங்கு முன்னெவையு மொலலையிட்
சார்கவெனத் தன்னுளத்திற் றான். (௨௧)

அக்கணத்தி லாகு வணிலகிமுன் னூர்வனவுந்
குக்கில் கொடிகளிபூழ் மஞ்ஞைமுதற்—பச்சிகளு
மத்திபுவி யெண்கரியெய் யாமாமான் முன்விலங்கு
மொய்த்திருடி முன்னணைந்து தாழ்ந்து. (௨௨)

எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகு மெந்தாய்நீ
துவ்வுமிரை காளிற் றுரீஇப்பசியாம்—வெவ்வடவை
தீரப் புசித்துத் திரியுமெமை யின்றீண்டுச்
சேரப் புரிந்தமையென் செப்பு. (௨௩)

என்றலுமக் கௌகிகனீ ரேந்தலரிச் சந்திரனாட்
டொன்றுமுயி ரோடுபயி ரோங்குபொழில்—சென்றினியே
வேரினுட னேகளைந்து வெய்தெனவீங் கெல்லீரும்
வாருமென வேவினான் மற்று. (௨௪)

ஆங்கவவைதா மருந்தவனைத் தாள்வணங்கி
நீங்கிவினைத் தித்திரனார் நீலூர் தி—தூங்குமலர்ப்
பொங்கரொடு பொற்க திரீநீன் பூம்பணையும் கோசவநா
டெங்குமடர் துற்றழித்த வே. (௨௫)

அந்தவள ஈட்டி லமர்ந்துறைவோ ரெல்லாருந்
தந்திமுதற் காண்விலங்கு சார்ந்தியற்றும்—வெந்தொழிலைக்
கண்டுமனமழுங்கிக் காவலயோத் திபபதிபுக்
கண்டியரிச் சந்திரன்முன் பார்த்து. (௨௬)

தண்டனிட்டு நின்றெம்மைத் தாயிற புகன்றளிப்போய்
மண்டிமிடித தீயவிசகு மாமுகிலே—யண்டலர்கள்
கோளரியே நம்முடைய கோட்டத்தே மாவினத்திந்
நாளிணந்த வோதுகங்கே ணன்கு. (௨௭)

சிற்றுறவி யாகுவணில் செற்பதங்கம் பூழ்துரிஞ்சி
னற்றுவர்வாய்க் கிள்ளைமயி னவ்விமலா—மற்றெறுழி
தாழ்ப்பிணக்கை யானைகவி தாசோகஞ் சோலையொடு
பாழ்படுத்த பைங்கூழ் படர்ந்து. (௨௮)

காவலிருந் தோனாயெலாந் கங்குலிடைத் தேள்செய்யான்
தீவிடநா கந்திணடிக கொன்றனவாற—றுவுபுலி
யாளிபல்லங் கோணுய்க ளானினாயோ டோட்டுநரா
மூளையுண்ட வந்துபற்றி மொயதது. (௨௯)

இந்நிலைக்க ணெம்மையெலா மீசாந் காத்திலையேற
கொன்னுணவே யாவேங் கொடுவிலங்கிற—கென்னலுங்கேட்
டஞ்சேன்மி ணென்றியம்பி யத்தன்வினை யாட்டையுற
கெஞ்சுடு கோமா னினைந்து. (௩௦)

இல்லுமக்கீ ராண்டுக் கிறையென் றவர்தமக்கு
நல்லதுகில் செம்பொனனி நல்கிதும்மூர்ச்—செல்லுமென்றா
னன்னகுடி மக்க ளினைவருந்தம் மூரணந்தார்
மன்னன் மலர்த்தாள் பணிந்து. (௩௧)

வஞ்சனைக்காண்டம் முற்றிற்று. ஆ. ௨௩௭.

வேட்டஞ்செய் காண்டம்.

நாட்டவர்கள் போயபின்றை நாளலநுன் பாற்றினத்திற்
கூட்டுமயில் வேலிறைவ னூரக்கணின்று—காட்டுவிலங்
கீண்டிப் புரிகொடுமைக கென்செயலாங் கூறுமென்றான்
மாண்ட மதியமைச்சர்ப் பார்த்தது. (௧)

ஆண்டனப்பா னன்ன வமாததியர்கை கூப்பினர்நின்
றாண்டகைநீ யத்தமற வேடுவர்நா—பீணடுகணத
தோடணைந்து வல்லையுயிரசெருததே மாவினததை
நாடளிகக வென்றா நயநது. (௨)

அந்தமொழி கேளா வதிர்கழற்கான் மன்னவர்கோன்
வெந்தறுகண் வில்வேடர் தம்மையெலாந—தந்திடுமி
னீங்கிமைகரு முன்னீவி ரேக்யெனா விண்டனனாற
பாங்கினின்ற தூதுவரைப் பார்த்தது. (௩)

தூதர் தொழுது சுடர்ப்பகையி னோடிப்போய்க்
காதுழுவை தோலரிவாழ கானெருகு—மாதுதரீதிக்
குன்றவலாக் கண்டனாயன் கூறியிட்ட கற்பனையை
மன்ற வவர்க்கிசைத்தாரா மன். (௪)

அக்காலச் செவவே ளமாரிலததெப பாலினின்று
மைககார் வடிவத்தர் வார்ந்திடுதந்—தககாதா
பீலிதிகழ் சூட்டினர்கள் பேரழல்கால் கண்ணர்கணி
மாலே துயல்வருமார் பர். (௫)

முழுவறழ்தோ ளேந்தமுனை மூரிச் சிலையா
மழலவிடம்பில் கம்பிடுமா வததர்—கெழுவினுடை
வாளர் மருங்கசைசெங் கச்சர்தொடு தோலணிந்த
தாளர் கணககிறந்தார் தாம். (௬)

போந்தின் கருக்கெயிற்றுப் போரு முகச்சருள்வாற்
பாய்ந்துகுரைத் தேகடிக்கும் பாசியின்—மோந்துவரத்
தொண்டகத்தின் கூட்டந் துவைப்பக் கருங்கடல்போற்
றண்டனிட்டு வேந்தனெதிர் சார்ந்து. (௭)

கின்றெழுந்த யாவெம்மை நீயழைத்த காரணமோ
தென்று மறவலுமன் னில்விழுந்தா—ரன் றவர்கள்
வத்திரஞ்சீர் மூவுவரும் வைத்த பிருதுமகன்
புத்திரான்ரு னோக்கிப் புரிந்து.

(அ)

வாவன் முதற்ககமும் வாலெலிமுன் னூர்வனவும்
வாவுமரி யாதிவன மாக்களுந்தான்—காவினொடு
பைங்குழை நாடீனைந்து பாழ்படுத்த லானவற்றை
யிங்கேகி முன்னிகுமி னின்று.

(ஆ)

பாழு துமக்குதவி யாக வருதுமென
மாமணிப்பூ னுடை வழங்கிநனி—பாமவர்க்கு
நல்கிவிடை பின்னமைச்சர் நாமயனீ கத்தொடுநீர்
செல்கவினாந் தென்றியம்பித தேர்ந்து.

(க)

மண்டபத்தி னீங்கி மனைபுகுந்து மெய்ச்கவசன்
கொண்டுதித்துச் சாமநிறக கூறைமணி - மண்கிமுடி
குடியுடை வாள்வீக்கிச் சூலிதரு வில்லேந்தி
யீச்சுறும் பாவமுது கிட்டி.

(க)

பைங்கழைத்தோள் வெண்டரளப் பற்கருங்கட் செந்துவர்
பொங்குகடர்ப் பொன்வடிவப் பூவையொடு-சங்கலறக் [வாய்ப்
கொய்யுளைமான் யாத்த குவடீனைய பொற்கொழிநீள்
ஹையமிசை வல்லை யிவர்ந்து.

(க)

நாற்படைமுன் னண்ணவெழு பூழ்தி பதானைநீரை
காற்பெறுமுக் கத்துடனே வெண்கவிதை - மேற்பகலை
மூடி யிருடோறற மொய்யரச சாரமுடி
நீடுமுனி காட்ட நிவா.

(க)

மஞ்சுறங்கு நீண்மாட மாலை திகழ்மறுகி
னெஞ்சுநீரைய ளூர்ந்து நெடுநகரத் - திஞ்சிமணி
வாயில் கடந்து மறவர்படைச் சாரக்கடலைப்
பொய்கிண்தான் பாளைய பேசல்.

(க)

சூ.நி.

அரிச்சந்திரவெண்பா.

வேந்தர் பிரசனையடி வீழ்க்கிறைஞ்சி வெக்கொலைஞர் ,
பேருந்து பரந்தகணி பூம்பொழிநீ - ரார்ந்ததட
மெங்கும் வலைபிணித்து வாரொழுக்கி யேங்குபம்பை
ஊங்க விரலை துடி.

(கடு)

முழக்கிப் பிணிப்பகற்றி மொய்ஞ்ஞமலி யேவி
யுழைசுருலமா மாக்கட மை யோரி - புழைசுசையிபங்
சேழறாக் கெண்ருகவி கேசரிமுன் வெவ்விலங்கு
சூழல்கருண மேவத் துரந்து.

(கன)

எய்தெறித்து குத்திச் செருத்தனராங் கெண்ணிறந்த
மொய்சிறைப புள்ளு முர விலங்கும் - பெட்கழற்காங்
வேந்தர் கவணசிலையும வெள்ளேலுங் கொணடிசுததார்
வீழ்சுதபிண வெறபெழுந்த விண.

(கங)

செய்நிற றலைப்பிரியாக் காட்சிச் சிலவ
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த லுனை - வயிரெழுந்த
வங்கி தனிப உழற்பொசுக்கி நாய்கருமட்டுத்
துங்கமடு நீர்பருகித் துய்த்து.

(கடி)

வத்துமணி மௌலிபுனை மன்னவர்கள் முன்பிரைஞ்சி
யெந்தையினி யெங்களுகே யென்னேவிதி - யிடவிடத்
தூறவிலங் குட்சிலல வய்த்தகணை வேலபனைத்துச்
செற்றுவலை சேணகன்ற வெனறு.

(கக)

வினாயினர்கள் தேட்டிழைவன் வேடுவரை நோக்கி
யெனாதுகருத் தின்றுவிலங் செவ்வாம் - விகாசமுறச்
செய்தவைகள் சென்றதிசை தோறனுங்கிப் பின்னகரி
யெய்துவதென் தேறியுய்த்தான் தேர்.

(கங)

கோன்பதமத் தாள்வணங்கிக் கோட்டெலைக் கைக்குறவர்
கான்படர்ந்து கூர்கவடார்ப் பேபற்றி - மான்பதவைக்
கூட்டமெலாங் கொன்று சூறுங்காட்டைச் செங்கனலிக்
கூட்டினர்க ளொல்லையுண்டவு.

(கடி)

செத்தழற்குத் தப்பிச் சிலறிருசம் பாய்ந்தோம்.
முந்துதமை யேய முனிவனெதிர் - வந்தவிழ்ச்
கண்டவனுட் பொங்கிச் கணக்கிலமா விட்டனமீன்
டண்டினவைந் தாமென்கொ லென்று. (௨௭)

எண்ணி யினைந்துதன்பா வெய்தியவ வ்வெவ்வுலகக்
கண்ணுறறஞ் சாநிரெனக் கையமைத்து - நண்ணியவட்
செயதத்தந்தார் லேர்தனுமச் செய்ததூர் செப்புமென
வைதனைத்தஞ் சொற்ற வனவ. (௨௮)

அந்தமொழி கேட்டறவோ னங்கி விழித்துணைகள்
சிந்த விழித்துச் சிரித்துகளை - கந்தமுனார்
காசிமிசை ஐைத்தே சூய நதியொழுநுங்
கோசலமா மண்ணைவெல்பாக கு. (௨௯)

எண்ணி யகல்விசும்பி னுள்ளாரும் பாரகழ்ந்தோர்
நின்னெடுங்கோட் டேர்தியமால வன்றியோ - மன்னுயிரைக்
கொன்றுணும்வென் கூற்றுமுரட் கோலவுருத் தாங்கியதோ
விவன்றயிர்ப்பவ கெய்த வுளத்து. (௩௦)

பொன்னுருவம் புட்பரா கத்தைப் புலாமிடற
மீன்னுமணிச் செவ்வழியும் பைம்முகமுந் - தன்னுயிற்ற
நேரெயிறுந் தப்படியு நீல நிறக்குாமுஞ்
சுரொறுழி தன்றவத்தாற் றுது. (௩௧)

நோக்கியதை நீசென்று நோன்கழற்கால் வீரரொடு
தாக்கிச் சிவையெயினர் தம்முயிஸாப் - போக்கித்
திரிசங்கு பெற்றெடுத்த செல்வனைத்தான் கொண்டு
வினாவிங்கு விட்டேகென் றான். (௩௨)

அந்த விருடி யடிவணங்கி யக்கனிது
வந்தெனச்சென் றுங்கனையுன் வாநின்போ - நென்க
விற்புனிஞர் தம்மைமெய்வாம் விட்டமுது கூரெயிற்குத்
கூடுபயர்த்தோ டிற்றுக்கறை. (௩௩)

தப்பியொரு வேடன் றாபதிதான் சென்றிறைஞ்சிச்
செப்பினனஞ் சேனையெயல் லாஞ்சதைத்த - தொப்பிலா
வெய்ய வராகமொன்று மேலியவட் டேரினைநீ
வைய திரித்தருள்க வென்று. (௨௯)

சொற்ற வலாசெவியிற் றேய்தலுமே மன்னவர்கோன்
செறமனத் தோங்கச் சிரித்தின்றிண் - டுற்றவர்தம்
மாவியின்டன் மைத்தேநம் மாவயெனாக கையெடுத்துத்
தேய்தரு செமபொற் சிலை. (௩௦)

தங்கச் சயந்தனத்தைச் சாரதிவல் னாரப்போய்த்
துங்கக கரிபரியைத் தூளாக்கி - யங்ககதிர்த்தே
சார்தருவெங் கேழற் றடதுதன்மே லுய்த்திட்டான்
கூதருகோ லொன்று குறித்து. (௩௧)

உய்த்தகலை யோசனையோர் பததுக்கப் பாற்கொடுபோய்
வைத்துட லும் பைங்கழைநீன் வான்கிரிமே - னெய்த்தவுட
ன்னுநிரஞ் சோர நெடுங்கிருட்டி கெளகிகன்பாற
துன்றவழுந் தங்கோழிற் று. (௩௨)

சிதறுண்டு போய படைஞரொலாஞ் சேர்ந்து
பகமத்தான் வந்து பரவ - வதிபன்றா
னஞ்சாதி ரென்னுவங் கையமைத்துத் தேர்நடத்திச்
செஞ்சோரி வார்களத்தட் சென்று. (௩௩)

நேனையவட் பட்ட புதுமை தெரிசித்தே
யேனமதைக் கொல்லவுளத் தெண்ணியத - போனதிசை
சாற்குட பற்றிப்போய்க் கானம் பலபுகுந்து
மெற்செறிய தூளி மிக. (௩௪)

பேர்த்தணந்தான் சைவலமும் பொற்பிரச முண்டகமும்
சாந்திமிகு காலியொடு ஞானிகமு - மாந்துகொஞ்
செய்ய சூழ்தழுத்தோ டாமைவரால் சங்குநலாற்
கூறுபுனிகள் தெண்ணீர்த் தடம். (௩௫)

மண்டலத்திற் பாபிருளை வாரியுண்டு செங்கரத்தால்
விண்டலத்தின் மேவருக்கண் வேந்தர்பிரா - னண்மரதஞ்
சென்மெழுந்து தன்மெய் செறித்ததுகண் மண்ணவற்றான்
றுன்றுகுட முந்நர் துனைந்து. (உக)

பின்னொடர்ந்த மந்திரிமார் பின்னிடையாத் தானைமன்னர்
வென்றியரிச் சந்திரனு மேலுந்தி - கின்றிழிந்து
பொய்கைறு நீர்குடைத்தன் டாறிப்பூ ரித்திருந்தார்
மைகுலவு பூம்பொதம்பர் வாய். (உக)

சேவனங் கொண்மார் சிலமுனிவ ராங்குணந்தார்
காதயில்வேற் றுணையொடு காவலற்பார்த் - தோதினீண்
டாதவெவன் டோந்தா யடகைசெயுஞ் சாபத்தார்
காதிமகன் கண்டக்கா லென்று. (உக)

என்னவ் வடிவக்குச் சீற்றமடி யேனிடத்துக்
கொன்னுமவற் கியான் குயின்ற குற்றமற்றுண் - டென்னி
னவைதிருத்திப் பின்ன ரகல்கைகட னென்றாக்
குவிசுரத்தோ டாங்குரைத்தான் கோன். (உக)

மன்னிசைத்த மாற்றமது மாதவத்தோர் கேட்டனர்கள்
பின்னிகழ்வ காண்டியெனப் பேசினர்கண் - மன்னகன்றார்
பின்பிரவு துன்னப் பிரியையொடு கூடாரத்
தன்பினுற்றுக் கண்வளர்ந்தா னுவ். (உக)

தாதலிழ்தார்ப் பார்த்திவர்கள் சார்ந்துவை யிற்றுயின்றார்
பாதவத்தின் கீழ்த்துயின்ற பாய்பரிதேர் - லாதவன்பூங்
காவிற் றொழுதியெழக் கங்குவறத் தோன்றினனின்
கூலி மனாமலர வந்து. (உக)

சேனையொடு தேராசர் யாரு முணர்ந்தெழுந்தார்
வானமளி வாய்க்கனவி வள்ளலெழுந் - தாணுவ
மீனவிழி மெல்லியலாள் வேந்தனச்ச மோர்க்கிணறவு
காணதிந னிடுகெவென்ன றான். (உக)

வானமிழ்த நானுமொழி மாணே நெருநவிரா
 ளுனமுறு டேர்கனவு கருநென்ற்தேன் - யானேன்
 றிறையனிதது தூதனாவேந் தேயினனூ லோனா
 யிறையினிவட் டத்திடுநி ரென்று. (௪௩)

இமைப்பின் லத் தூதுவர்தா மேகியழைப்ப
 வமைச்சரொ மொலலை யனுகி - பெருமக டுதீண்
 ளடய வழுததபரி சென்னரு ரக வென்ற ளாயன்
 செப்யகழல் போற்றிநின்றூர் சேர்ந்து. (௪௪)

அந்தநிலை மற்றவர்ப்பார்த் தண்ண லெனை படந்த
 தந்தைதனு வோடுவனை சார்ந் வணின் - ளாந்துவிடு
 தாரகைலோ கததே தவிர்ந்தபின்னா னைத்தம -
 வாணாமுயங் காவிருந்தே ளுல். (௪௫)

யானே யருந்தவத்தோற் கிங்கனனூர் பேரதையைப் போய்த்
 ளானே யொருத்தியவற் சார்ந்தனனூர் - டாஸறநூர்
 மாதகன் றுள் கணணி நத்தான மற்றொருநதி நின்றனனூர்
 கோதை யுறுநி கொடுத்த. (௪௬)

இன்னணம்யா னென்ன விராக்கனவி னேன்சண்ட
 ரென்ன வினிவினையு மோவறியேன் - கொன்னுமிந்தச்
 சொப்பனத்தாற் சார்திறனைச் சூழ்ந்துளதது நீயிரொ
 மிப்பொழுதிங் கேயுணாச்சென் றுன். (௪௭)

ஐவகையங் கத்துடனே யாள்வினைவன் கண்குழகாப்
 ளையமறக் கற்றறித லாங்குடையோன் - றுப்பயமனச்
 சத்தியகீர்த் திப்பெயரோன் றுன்பிருது பெளத்திரனைக்
 ளுத்தலங்கடப் பித்தொழுது கண்டு. (௪௮)

இந்த வினைபெய்வா மெழுந்தவிறற் றெளிகனூ
 ளந்தமுனி யாலனையு மேலந்த - மந்திரிரு
 ளாடு நகரிழந்து நங்கைமகன் வெவ்வேறு
 ளாடவனைப் பின்வேறும் யாம். (௪௯)

என்றைய மன்னு வெனினமகனை யிந்நாட்டை
வென்றியிபுந் தாலும் விதித்தமுறை - பொன்று
மிழவர்க வென்னு விசைத்தா ளிமறவன்
கழலரிவை தாழ்ந்து கசிந்து.

(௫)

கேட்டமைச்ச ரெல்லோருங் கேழ்கிளர்கண் ணீரருவி
காட்டக் கழுழ்ந்தனர்கள் கண்டொழிமின் - வாட்டுதய
சென்றவரைத் தேற்றியினி தேத்தலிருந் தானப்பாற்
றுன்றியவை சொல்வாந் தொகுதது.

(௬)

வேட்டஞ்செய்காண்டம முற்றிற்று. ஆஉஅஅ.

சூழ்வினைக்காண்டம்.

சூழ்சுழிஇக் கோலோச்சங் கோசலநாட் டண்ணல்
விட்பகழி மெய்யதா வோடித் - துடிதுடித்துக்
கோசிகன்முற் றுன்பட்ட பாடனைததுவ கூறியதால்
விசெயிறறுக் கோலம் விழுந்து.

(௭)

காட்டஞ் சுவந்துறுவ னுசிலிட்ட மூச்சினளிக்
கூட்டுமலர்க் கூந்த லுருப்பியுந் - கோட்டமுறும்
பொற்பினிரு சண்டாளப் பூவையர்க டோன்றியவன்
பற்பவடி நின்றார் பணிந்து.

(௮)

கண்டழைத்துக் காதிகத னெண்ணெண் கலைகளையப்
பெண்டிருக்குப் பெட்பிற் புசட்டினனாங் - கண்டியவந்
ஈழந்தமவோர் கொற்றத் தரிச்சந் திரன்றளத்தோ
டாழ்த்ததடத் துற்றனனென் றார்.

(௯)

எண்ணியதன் னெண்ணமெலா மீடேறு மென்றேம்ப
னண்ணிமுனி நங்கையசப்பாத்த தின்னேபோய்ப் - பண்ணின்
வாசித்துக் கோமான் மதிகருடையல் லாற்கலவி [வ்யாழ்
கேசித்துக் கொண்டுக நீர்.

(௧௦)

என்றுவிடை நல்கலுமே யேந்திழையார் மற்றவனை
நன்றிறைஞ்சி யேகி நறுங்கமலந் - துன்றினஞ்சி
மாட்டுறையுஞ் சோதி மணிமகுடக் கொற்றவனைத்
தாட்டுணைமுற் றுழந்துநின்று தான்.

(தி)

மன்னா நினதெழிலை வண்மைதனைப் பார்த்தியம்பப்
பன்னாக்க னாங்கள் படைத்திலமா - லென்னா
வியந்துரைத்தார் கேட்டொரவன் மின்னணையீர் நீர்யார்
நயந்தெத்த தென்னவில்கென் றான்.

(க)

கன்ன லனுக்கு மின்சொற் காரிகையார் காவலனே
மின்னெழிலி னாங்கில வியினத்து - மன்னுறும்பா
நீசப் புலைச்சியர்க ணின்கழலைக் கண்டிறைஞ்ச
வாசைப் படிஇயடைந்தே மால்.

(எ)

புல்லறிவி னாயேங்கள் போற்றிசையாழ் கீதமொடு
வல்லம் வறிதின்று கேட்கவெஞ்ச - சொல்லியெடுத்
சியாழ்மா டகமறுக்கித் தந்தியினி தேதடவிக்
கேழோ வியத்திற் கிளர்ந்து.

(அ)

காரதனுங் கின்னாரு நாணமுறப் பட்டமரம்
பாரதனிற் பல்லவங்கள் காட்டநவை - சீரலிருந்
தேழிசையும் பாடினர்க ளிந்தமதி யோடுதிரு
வாழகலத் தண்ணன் மகிழ்து.

(க)

தன்மருங்கு வார்வதன நோக்கெலர்க் கையனமத்தே
யொன்மணிப்பூண் பீதாம் பரமுதவிக் - கொண்மெனலு
மின்னவையாக் கொள்ளியரின் டென்னியடைந் தேமல்லே
முன்னியவை கேட்க அவந்து.

(ஈ)

இல்லையெனா தெண்ணியதொன் தேற்போர்க் களிஞ்ருமன்னா
சொல்லுமியை நின்னருளாற் றுன்னியனே - மவ்விசெழுந்
திங்கணிகர் தின்றன் செழுங்கவிகை யீந்தருளா
பெய்களுக்கின் றென்றா ரெடுத்து.

(கஉ)

சூழ்வினைக்காண்டம்.

தொன்றுதொட்டு வந்த துலங்கு மணிக்குடைய
யின்றுமகி யான்வழங்க யாட்டேனீ - தன்றவே
றென்றினோநீர் வேண்டி ஐதவுவன்மன் னென்றுதாத்தான்
குன்றினேநே ரம்புயத்துக கோன். (க௬)

சேட்டதனைப் பச்சையிளங் கிள்ளைபொழி யாரிறைவ
மாட்டாய் மணக்கவினக நல்கவென்ற - தே , ட்டுணையப்
புல்லியெமக் கின்பம புராதருளக வென்றனுமெய்ச்
சொல்லமைச்சன்றோகையர்பார்த் து. (க௭)

கொடுப்ப கொடுப்பர் கொடாத கொடாஅர்
விடுப்ப விடுப்பர் விடாத - விடுகிலராற
சொல்லத தருவனகீர் சொல்லி யதப்பவகாளக
வலலதுசெல கென்றறைநதா னுங்கு. (க௮)

வள்ளலென யாமடைந்தேம் வந்திரப்போர்க் கொன்றியாக்
கள்ளனெனக் கண்டால வருதலமென் - நள்ளிலவேற்
கண்ணார் புகன்றார் கதமடைந்து தள்ளுமென்றான்
மண்ணாரும் வேந்தன் மனத்து. (க௯)

கேசயமன் னார்தம்மைக் கிங்கர்த்தன் வாஐறஹக்
தேக நடுங்கியவர் செங்கையின்பாழ - போகவிட்டு
நண்ணரிய காட்டோடி நன்குதிர முட்கீறும்
புண்ணொழுக நெஞ்சழிந்து போந்து. (க௯)

விட்டவிற்ற கௌகிகன்முன் வீழ்த்தலறி யாங்குத்தாம்
பட்டவிட ரெல்லாம் பகர்ந்தனச்சேட் - டட்டபுல
வாழ்க்கையன்வெங் கோப மனததெழக்கட் உத்தெறிப்ப
மீக்குலவேற் றிற்சிரிதது வேர்த்து. (௯௦)

வேகத் துடனெழுந்து மெய்த்தவத்தோர் சூழ்த்துவரப்
பூகத்தின் வானையுடன் பொய்கையின்மாட் - டேகினன்கண்
டாங்கிறைவன் சென்றெதிரி லந்தனவென் கோபமெனாத்
தாங்கினன்கம் மேலவன்பூர் தான். (௯௧)

மாக்கனை முன் சொன்னாய் வராகத்திற் கூறுசெய்தாய்
பூக்குழலென் காதற புதல்வியர்தம் - வாக்கிலேழும்
பாட்டைப் பதித்தாய் படுபாவி ந்யென்றான்
கேட்டைக் குறித்தமுனி கேட்டு. (கக)

நாடுநகர் பூம்பொழிலை நாசப் படுத்திடுன
மீடுடைய நீவிதொ யென்றறிந்தா - னீடுகளை [யைத்
தூய்விவங்கை வீட்டுவோடு தொலவினையேன் செய்பிழை
நாயைநிகர்த்த தாயபொறுக்கென் றான். (உ௦)

வேந்தனுரை காதுநூற விச்சுவா மித்திரன்றான்
சேத்துவிழி நோகருத் செரிவையர்பாப் - போந்திசைத்தா
வன்னுரை நியழத்தே யாங்கோட்டு காரணம்
றென்னுடென் றானே யிடித்து. (உ௧)

தக்கபடி பேசாக தன்மையினு லிச்சின்ற
விகருமொழி யேந்திமையார்த தன்னுவிததேன் - புக்கதிஃ
தன்றியுநின மககளிவ ரொன்ப தறித்திலன்யா
னீன்றிதனை நீசமிக்க வென்று. (உ௨)

ஓகி மலர்ப்பதத்தை யொண்முடிசேர்த் தானிருபன்
கோத மகலாத கோகிகனென் - கோதையனா
நீவதுவை செய்கக்கா னின் பிழையை யான்பொறுப்பேன்
காவலனே காலென்ற னால். (உ௩)

வேத முடிவுணர்ந்தோய் வேந்தர் புலைக்குலத்து
மாதர்தமை வேட்டன் மாபோலென் - ரோதினன்மன்
சாவத்தாற் சண்டாள னுனான் சேய் நீயிவரை
மேவத தருமென்றான் விண்டு. (உ௪)

அன்றுமல ரோன்மதலை யாடுகொடுஞ் சாபத்தாற்
றுன்றுபுலை தீர்த்துட்ட தூயோனே - யின்றொனைநீ
சண்டாள னுக்கத் துனிமனத்து மண்ணியதென்
விண்டே விளம்பென்றான் வேத்து. (உ௫)

மூன்றுளது தானை முழுப்புலையை நீக்கினனா
வின்னுமது கெய்த வெணக்கரிதன் - நென்னுரைகேட்
கேந்தலே யானினற வேழையுரைச சேர்கெனறான்
வாய்த்தவிற்ற காதி மகன். (உ௬)

அம்மொழியு மன்னன் மறுத்திடலு மவ்விருடி
வெம்மையழ வென்ன விழிசாவந்தே - யிம்மணிடை
வெட்டினமசெய் பஞ்சமற்கு வேந்தொழும் பாதியென
விட்டனன்வெஞ் சாப மெய்த்து. (உ௭)

அன்னையன்ன வென்னை யறச்சி நிழன்வெருவ
வென்னநல்ல வாரா ரிருநிலத்தே - யென்னகரு
நாடுநிதி வேண்டிடினு நலகுவனிப பெண்டினாயான்
கூடலனென் றுகைகோன் குனிந்து. (உ௮)

சொன்னமொழி தப்பாமற றேன்ற லினியெனக்கு
நன்னரவை நாவராத்து நல்கிடவா - யென்னமுனி
சொற்றிடலுங் கேடுசு சுடாகழற்கான மன்னவாகோன்
மற்றவகை செயதான் மகிழ்ந்து. (உ௯)

இவ்வுலகை யானாள் யேந்தலின தாழிமுடி
தெவவகுவாள் சேயுரஞ் செய்யகடி - எவ்விவிழி
மாதணிபு மைந்தன மணிபுபணியுந் தாவெனறான்
மாதவன்வள எவ்வதனம் பார்த்து. (௩௦)

அன்னவகை பெல்லா மளித்துநின்ற கோமாலைப்
பின்னருமக் காதிசுதன் பேசினன்களை - டின்னவைமன்
வீடுபெறத் தந்தனை மெல்லியல்சேய் சாததுவிலை
நீடுடையை நீட்டியக வென்று. (௩௧)

ஆராயினிப் போயிரப்போ மடையளித் தாலெனக்கோன்
கூரஞ்ஞகொண டானுணர்ந்து கோசுகன்றன் - ினாயின்
மூவகையாக கீழ்த்திட்டா னேற்றான் முனியுத
தூவியிரு சங்குமகன் றுழ்த்து. (௩௨)

தானுத் தனிமனதுத் தையலுஞ்செங் கற்றனியை
மாணங் கெடாமை மகிழ்ந்துதித்தார் - வானுமண்ணும்
போற்றுகிறை பிற்கழித்த பொற்கலையைக் கொண்டுவித்தார்
ஊற்றலற வோன்முன் பிணைந்து. (௨௩)

மெய்த்தவனே நல்காய் விடையெனக்கென் றுனிசுபன்
குத்திரமார் நெஞ்சத்துக் கோசிகன்கேட்-டித்தினத்தே
யானறிஞர் உத்திரப்ப விட்டிசுரு நேர்ந்தபொரு
ணீநல்கி நீங்கென்ற னால். (௨௪)

எப்பொருளு நாடுநக ரெய்த்தாய் நினக்களித்தே
னிப்பொருதென் பால்யாது மில்லைமொழி - தப்புலன்யா
னன்றிரங்கி நீயவதி நல்கியெனக் காள்விட்டான்
மன்றபொரு ளீவலென்றான் மன். (௨௫)

சொற்றிறம்பு வாயாயிற் குளுறவே தென்றினறைய
கற்றவத்தோன் கேட்டா னரேந்திரன்யான் - சொற்றவறி
னன்னியன்ற னுயிழையை யாதரித்தன் னுன்கடைவாய்
மன்னுமவ னாவனென்றான் மன். (௨௬)

காற்பதின்மே லெட்டியைந்த நாணியிலென் னாக்கரத்தின்
பாற்பொழிவாய் பொன்னெல்லாம் பார்த்திவனே-மேற்புகன்ற
காலத்து னல்காசேற் காசனக்காக் கானென்றான்
கோலச் சடைமுனிவர் கோன். (௨௭)

வணங்கிவிடை பெற்றகலு மன்னவனைக் கடயீ
யினங்கியெனக் கீத்பொரு னெல்லங் - குணஞ்சிறத்தோ
யென்னுடனே உத்தபதி யேகொப்புத தாதென்றான்
மன்னுதவக் கெனசிகளு டன். (௨௮)

அவ்வண்ணம் யான்புரிவ ஸந்தனைப் போதுகெஞ்சு
செவ்வண்ண நெஞ்சிறைவன் செப்பினனாற் - செவ்வண்ண
மொண்ணப் புரிசசநக ரொப்பினசெய் தாரவன்முன்
ஊண்ணுச் சிலமுனிவரீ நன்கு. (௨௯)

காவலனுங் காதலனுங் காரிகையுங் கானடந்து
மேவமத மாவிவுளி மேலேறித் - தாவதர்பின்
போதமுனஞ் சேனைசெலப் பொன்னிரத மீதிவர்த்து
காதவனவ் வாவி யகன்று. (சு௦)

மாநகரில் வாழுநர்தம் மன்னையெதிர் கொள்ளவுற்றுத்
தேனகுதா ரோதித் திருவொடுசேய் - மானவனுந்
தேர்மிசைவா ராமே திருவடிகள் சேப்பவரல்
கார்வழியாற் கண்டுருப்ப நீர். (சுக)

வல்லை யயோத்தி வளநகரி யின்புறத்துப்
புல்லுபுதேர் விட்டிழிந்தான் பூபாலன் - சொல்லிருடி
தன்னைநக ருட்கொம்போய்த் தன்பொருளெல் லாநதந்தே
மின்னுமரி மாதனத்தின் மீது. (சு௨)

வீற்றிருப்பச் செய்தவனை வேரிமலர்த் தாள்பரவிப்
போற்றிகின்றான் போந்த புரவலரு - தூறுறுதேர்
மங்கிரிமார் மங்கையரு மள்ளரும்பின் னவ்வறிஞன்
சுந்தரத்தா டாழ்ந்து துதித்து. (சுக)

நிற்கின்ற தங்க ணிருபனைக்கண் டேயழுதார்
கற்கொன்ற தோளரசன் கையமைத்தீண் - டெற்கொன்று
மன்பொடுநீர் முன்செய்த வப்பரிசே யிம்முனிவற்
கின்புறுமா செய்கமுறை யின்று. (சுக)

என்றியம்பி னுன்வினவி யெல்லோரும் வள்ளலடி
நன்றிறைஞ்சி வாய்புதைத்து மெய்நடுங்கி - நின்றிறைவ
கின்னுரையை யார்மறுபபர் நீளுகி லென்றழுதா
ரன்னதவன் பார்த்தவச ஓய். (சு௫)

இந்நகரு நாடு யிருந்தியு நீமகக்கு
முன்னளிக்க நேர்ந்தபொருண் முற்றுமியான் - மன்னிழப்பே
னென்மகளிர் தம்மைமணந் திககிருத்தி யென்றிறைவன்
பெரன்மலர்க்கை தொட்டான் புரிந்து. (சுக)

புல்லருந்து மேயரிமாப் பொங்குபசி யுற்றாலு
நல்லமறை கற்றுணர்ந்தோய் நானுனகஞ்சு - சொல்லலுமன்
வேணடுமோ விச்சொல் விடுகவெனா வேதியன்கால்
பூண்டனன்கை யாற்கோன் புகன்று. (சௌ)

ஆயி னெனதுபொருட் காளேவிடு வேனானைப்
போயகனீ மன்னா புறத்தின்மென் - றாயுமறைக்
கோசிகன்சொற றுன்வினவிக் கோசலர்கோ னாயேன்செய்
யாசெவையு நீபொறுத்தி யால். (சௌ)

என்றுபுலஞ் செற்றோ னிணைச்சரண்மேல் வீழ்ந்திருந்தா
னன்மெழுதி நான்சயிததே னற்குணத்தோ-யென்றறவோன்
சொல்ல வெழுந்திருந்து தோன்ற லமைச்சரைக்கை
மெல்லப் பிடித்து விழைந்து. (சௌ)

காட்டியிவர் செய்யங் கடும்பிழையு நீகருத
னீட்டுசடை யோய்நின் னடைக்கலமென் - நேட்டளக
மாதுடனே சேசைய வணங்குவித்துப் போறறிவிடை
நீதருகென் றுனகன்ற னேர்ந்து. (சௌ)

முப்புரிநூன் மார்பு முதுமறைதேர் நாவினொடு
துப்புறழ்நீர் வேணியுள தூயோர்க - னெப்புடையுஞ்
சூழமுடி வேந்தர் துதைந்திறைஞ்சக் கௌசிகனு
மாழியுல காண்டா னமர்ந்து. (சௌ)

சூழ்வினைககாண்டம் முற்றிற்று. ஆட நடக்க.

நகர்நீங்கியகாண்டம்.

அப்பா லுலகனைத்து மந்தணனுக் கீந்தன்பி
னெப்பாலுஞ் சொன்னி றுத்த வேந்தலவிர் - துப்பாரும்
வாயணங்குங் காதன் மகனு முடன்வரப்பொற்
கோயினின் றுங் கோலமுறு குற்று. (க)

கண்டவர்க ளெல்லோருங் காலமழை யாதித்தன்
கொண்டளிக்குந் தாயில் குழவியொடு - முண்டகமும்
பைங்குழு மாகப் படர்ந்துசர யுத்துறையை
யங்காரா நீங்கி யடைந்து. (௨)

அந்நதியின் கூலத் தளிமிழற்றும் பூம்பொழில்வாய்ப்
பின்னழுது பெட்டினுற்ற மந்திரியர் - மன்னரொடு
புக்கிருந்தான் மேலைப் புணரியிடைப் போய்விழுந்தான்
செச்சுதிரோன் றீமைபொருள் சேந்து. (௩)

அக்காலே யாங்கணிகழ் செய்தியறி வான்முனிவன்
புக்கான் கரத்துறைந்தான் பூபதிமீன் - டெக்கால
மீங்கணைவா யென்றமன்ன ஞண்ணைப்பார்த் தண்ணலினி
மீங்கணையேன் மீன்டென்றா னே. (௪)

அந்தவுடை கேட்டினைந்தார் வேந்த ரமாத்தியர்பின்
பெந்தமிறை வாயா மிதுபொழுதவ் - வந்தணனை
வேணிபிடித் தீர்த்துவன மேவச்செய் கின்றனநீ
யேணிபுரப் பான்வருகென் றார். (௫)

மன்னன் வினாயதனை மாபாவ மாமந்தோ
முன்னளித்த வாங்கன் முடிந்தாலு - மென்னுயிர்யான்
கோசிகனுக் கீந்தவள நாடினிக்கொள் ளேனென்று
பேசமுனி கேட்டெதிர்தான் பேர்ந்து. (௬)

கண்டெழுந்து தாழ்ந்தரசு னின்றிடலுங் காதிமகன்
கண்டவனைக் காவலநீ யெற்களித்த - மண்டலத்தை
வாங்கிலையேல் யான்வழங்க மற்றிவர்க ளின்றிறைத்த
தீங்கனை த்துஞ் செய்தையென்றான் றோந்து. (௭)

இன்னசெய் தார்க்கு மினியசெயுஞ் சால்புடையா
யுன்னுதி யின்றிவர்க ளோதுபிழை - முன்னேநிற்
கீந்த வரசுரிமை யானினிவாங் கேனென்றான்
வேந்தனவ னுற்றான் மெலிவு. (௮)

என்னையிவர் வைதபிழை யான்பொறுத்தேன் வேள்விக்கு
முன்னளிப்ப நென்றபொருண் முற்றுமெற்கு - மன்னவகீ
நல்குவையோ நல்காயோ வென்றுரைத்தான் மாமுனிவன்
கொல்களிற்றுக் கோனதனைக் கேட்டு. (கூ)

வாழ்வுவள நாடனைத்து மாதவயா னிற்கீந்த
போழ்திப் பொருளுமுடன் போனதெனச் - சூழ்வுற்றே
றையினுங்கோ பத்தா ளளிப்பனென்ற சூள்வழுவே
றையினையே னல்குவனிப் பொன். (கௌ)

நீவிடுக வாளென்று நீத்தவன்பூந் தாள்பணிந்தா
னீவதுமுன் மாற்றிவிழி யொன்றிழந்த - தேவனைக்கூய்
வீறுதவ விச்சுவா மித்திரன்றா னன்னவனை
வேறிடத்தே வைத்து விழைந்து. (கக)

ஆனையின்மே னின்றெறியு மக்கவண்கற் போமளவு
மானபொரு ணீபோ யளித்தாற்கொள் - போனநிற்கு
வேதனமும் வேந்தன்பால் வேண்டுகனி யாதிதந்தா
லோதனங்கே ளேலா துவர்த்து. (கௌ)

சொன்றிதரின் வேண்டாவென் றோன்றலிவ னூண்பெற்ற
லன்றுநிதி நல்கா தகலலுணற் - கென்றுதடு
நங்கெடுவு நண்ணிற் கரிகுறிதது நின்றவரைத்
தங்கலைவா மற்றைநா டான். (கௌ)

மன்ன யதிக்குரைத்த மாநிதிநல் கேணென்ற
லுன்னரசை வாங்கி யுதவுவனென் - னன்னதற்குச்
சம்மதித்தாற் கொண்டனைதி சாலுநமக் கஃ தென்னு
வம்மலியம் பாசுகூட்டி விட்டு. (கச)

வள்ளலுக்கு நல்கிவிடை வந்தவழி மீண்டகன்றான்
வள்ளிலவேற் சேனை மகிபொரடி - தெள்ளுமதி
மந்திரியர் தம்மையெலா மாதவன்பின் னேகமொழி
தந்துதிரி சங்குமகன் றான். (கௌ)

உத்தமநீ நீப்பினுநீர் வாழலன்யா நென்றுற்ற
சத்தியகீர்த திப்பெயரோன் றுன்றொடரத - தைத்தியர்தந்
தேசிகன்முன் போதத் செரிவைசுதன் சேர்ந்துவர
மூசிருள்போ முன்ன ரொழுந்து. (௧௯)

பாதமலர் கன்ற வயேரத்திப் பதிகடந்து
மீதழலை வீசுசர மேவியவட் - காதலனைத்
தோளி லமைச்சன் சுமந்தியங்கப் புன்புழப்போற்
பாளைக் குழறுடிப்பப் பார்த்து. (௨௦)

பட்டமர மேசெழி பாறைவழி யெங்குமுனி
விட்டபணி தேள்குளவி வெம்பூரங் - கட்டேறவி
யீண்டி யிடர் விளைப்பத் தீவினைமை நொந்தகன்று
கூண்டினனற் கோமதிப்பே ராறு. (௨௧)

என்மரபி லுற்றவிவ னின்னவினி நோக்கியிரே
னென்னுமவ நென்னவெல்லோன் போய்மறைந்தா- னன்ன
தன்னாடை நங்கைமக னண்ணனதி வண்டுறையைத் [பொழு
துன்னியற லுண்டிருந்தார் சோர்ந்து. (௨௨)

மார்க்க நடந்த வருத்தமதி மந்திரிதான்
பார்க்கலனாய் பல்கரம் பழங்கிழங்கு - பூக்கமழுஞ்
சோலைவனம் புக்குத் துரீஇக்கொண்டி வந்துசெய்ய
கோலிறைமுன் வைத்தான் குனிந்து. (௨௩)

கண்டெடுத்து நல்ல கணியவற்றுட் கோசலர்கோ
னுண்டருணீ யுத்தமவென் றீந்திறைஞ்ச - மண்டிசினங்
கொண்டிகவி யுண்டிவற்றைக் குக்கிவளர்க் கேன்பானெய்
வண்டயிர்சேர றல்லதென்றான் மற்று. (௨௪)

எங்களர சையமுனிக் கீந்தடவி புச்சுவெமைப்
பங்கமிலான் பாவழி னீகேட்பி - நெங்கினிப்போய்த்
தேழக் கொணர்ந்தளிப்பே மென்றிறைவன் சீதகன்பொற்
றாமிணைவி யோடுபணிந் தான். (௨௫)

சுற்றிரங்கி வெள்ளி தருபவரீ ருண்டமர்ந்தான்
மற்றிறைசேய் மங்கையொடு மந்திரியும் - பொற்றடக்கை
யாற்கனியைக் கொண்டருந்தி யாம்பருகிப் புற்றரைப்பாய்ப்
பாற்கண் டியின்றார் படுத்து. (௨௩)

கோசிகன்ற னுணையினுற் கொண்மூ விடித்துமின்னி
யாசுகமும் வேகமுட னுக்கெழும்பி - வீசமழை
யூற்றனைந் தாடை யுடனெங்கப் பார்க்கவனைப்
பாற்றினஞ்சூழ் வேற்கரத்தோன் பார்த்து. (௨௪)

மாறுவது மில்லை மழைதான் சதுமறையோ
யாறுபெரு சாமுன்ன மப்புறத்தே - சேறுமென
வீரமிலாச் சக்கிரனீ ரேருநகர் தோறுமுறக்
காரணமெற் சென்னென்றா ர காண. (௨௫)

எந்நகரிற் புக்கே மிடைவனத்தை விட்டினியோர்
நன்னகரஞ் சேர்ந் தாலந் தாளடியேன் - சொன்னபொரு
ணிற்களிப்பன் வேதியனே நீவருக வென்றரசன்
சொற்கவியைத் தாழ்ந்தான் றுதித்து. (௨௬)

வஞ்சமுனி மாற்ற மதித்தெழுந்தான் சல்லியனு
மஞ்சனைத்தோர் வைத்தமைச்சன் முன்னடப்ப-வஞ்சிகர
மோர்கரத்திற் கோன்பற்றி யோர்கரத்திற் கொலுன்றி
யூர்குடினொ தன்னுளியிந் துற்று. (௨௭)

நீந்திக் கரையேறி யாங்கொருசார் நீள்பழுவத்
தேய்ந்திருப்பக் காதிமக னேவியபேய் - காந்தவிழிப்
பூதமுன்பின் வந்து புரிந்த கொடுமையினை
யோதமுடி யாதனந்தற் கும். (௨௮)

மாரியொடு வல்லிருளு மாய்ந்தொழியக் காலிலியூர்
தேரிலனைந் தான்சாயா தேவிபதி - தாரினன்முன்
னைவருமற் றத்தலத்தை விட்டகன்று கங்கையெனுந்
துய்பநதி சார்ந்து துனைந்து. (௨௯)

பல்வளனும் பார்த்தந்தப் பாசீ ரதிதன்னிற்
சொல்லுதியாற் றோய்ந்திழிந்து நீந்தியெதிர் - புல்கணாமே
லேறியவ னோர்பொழிறக ணெய்தினர்க ளெய்தினனற்
சீதிரவி மேனரலை சென்று. (௩௦)

மாமுனிவன் மாயத்தால் வாரணமோ டெண்குகரு
மாமடங்கல் வெந்தரக்கு வந்தந்த - மாமலர்க்காத
தன்னிலிறை முன்றோர்க்குப் பீதி தவவிளைத்துப்
பின்னடைந்த தஞ்சுழல பேர்ந்து. (௩௧)

அன்னபொழு தாசா னரிச்சந் திரனைவிளித்
தென்னுனாகே ளின்றளவு முற்றவினை - தன்னமினி
மேலுறுவ வெண்ணிலவாம் வேந்தமுனிக் கியேனென்
னேலரசை வாங்கியளிப் பேன். (௩௨)

இன்னதியா ளின்னுடைய விட்டளங்கண்டோதகின்றேன்
பின்னணைவ காண்டியெழுப் பேசினொ - லன்னதுகேட்
டன்றிசைத்த சொறறவறே னையாவென் கேளுடனே
கொன்றிடினு மென்னையென்றான் கோன். (௩௩)

காலையவ ணின் றுங் கனைகழற்காற் றார்வேந்தன்
கோலவிழி மங்கைபிறர் கூடவரக் - காலியங்கிச்
சோணமுறீஇத் தோய்ந்தகன்று காளிந்தி சேர்ந்தாடி
நீண்ணையார் காவமர்ந்தா னேர்ந்து (௩௪)

மாயமனக் கெளடிகப்பேர் மாதவன்வந் தானவனைக்
காயுமிபக் காவலர்கோன் கண்டெழுந்து - போயிறைஞ்சி
யாரணநூ ளன்குணர்ந்த வாரியனே யீண்டடைந்த
காரண மென் னென்றான் கசிருது. (௩௫)

காதிசுதன் பார்த்திவனைக் கண்டடவி நீகுறுகி
வேதனையான் மெய்தளர்ந்தா யென்றுநொந்தே - னாதலின
லெறகளித்த நாடுநக ரில்லென் ன லான்மணந்து
செற்குழலென் மக்களை நீ சேர், (௩௬)

வந்துனது நாட்டின் மசிழந்தரசா ளென்றியம்ப
மந்தரத்தோண மன்னன முனிவநிறகுத - தந்தபொருள்
பொய்புகன்று கொள்ளேன புணரேனின் மககையெற்
சொய்திடினு மெனருன் குனிந்து. (௩௭)

மறறதனை உகேட்டு மறைமுனிவ னெஞ்சமுன்று
வெற்றிமன்றா மேல வருவ காணடி யெனாச - சொறறகன்று
சேய்க்கணின்று சீமைபல போதிததுச சைகையிழுற
கூய்க்கவிபைச செனருன் குழைந்து (௩௮)

பின்னர்ப் பிருகு பெறுதனயன் வந்துறலு
மன்னமன்றா செல்வ னமைச்சனெடு - மன்னாபிரா
னத்தலமவிட் டோர்கழைக்கா னங்கியங்க விசகவா
மித்திரன்கூய விட்டனன்வெந்தி. (௩௯)

அவ்வனததை யங்கி யடாந்தெரிப்பக் கண்டிறைவ
னிவ்வழலிங் கேதெனலு மேந்தாலின் - றிவவன்னி
மன்மரபி லோருயினா வாய்மடுத்த லாதேகா
தென்னவெள்ளி சொற்றா னெடுத்தது. (௪௦)

செந்தழலோன் வெய்யபசி தீரவெனை யுண்ணியர்நீ
ருயந்தகல்க வென்றா னேழுனன்முன் - மந்திரியென்
புல்லுடலை தீக்களிப்பேன் பூபதிசேய பொன்னைவிட்டுச்
செல்லவென்றான் சேவடியில் வீழ்ந்து. (௪௧)

சிதலை தினப்பட்ட வாலமர மூன்று
மதலைபா மற்றதன்வீ ழன்றே - கதமுனற்கு
ளென்னீன்றீர் யான்சென்று வீழ்வேனீர் மந்திரியோ
முன்னேபோ கென்றனன்ற சேய். (௪௨)

தையலந்தச் சொற்கேட்டுத் தன்மகனை மோந்துதழீஇச்
செய்யபற்கள் வீழ்ந்தில்லாய் செல்வனே - தெய்யவுனக்
கித்துணிவு மிவ்வறிவு மெங்கடுத்த தென்றுமுகங்
கைத்தலத்தின்மோதிக் கலுழ்ந்து. (௪௩)

மாதருக்குக் காதலரான் மைந்தரா லிவ்வுலகி
லாதரவா மாதலினீர் நின்மனெனா - வோதபுசென்
ரொல்லையண்ட கோளத்தை யுற்றடரு மச்சேர்தார்க்
கொல்லிமுன நன்றுகும்பிட்டு. (சச)

மறைநெற்றில் லாமே வருவிருந்தோம் பாமே
முறைதிறம்பி மூத்தோ ரிகழ்ந்து - பிறர்பொருளை
வெளவியய லார்மேன் மனம்வைத்தே மாயினெனைச்
செவ்வழனீ செற்றிகெ வென்று. (சரு)

பாய்ந்திடலும் பாவகன்றான் பாவை தனதுசற்பாள்
சேந்தவட வைத்தீத் தெறுநமையென் - ரோர்ந்துளர்த்தி
லார்ப்படங்கிக் காலை யலர்கதினைக் கண்டபனிப்
போர்ப்பெனவே போனான் மறைந்து. (சசு)

மண்டு மழறணிய வான்வரைக்கான் முற்றநெய்தல்
புண்டரிகம் பூத்திலஞ்சி யாய்ப்பொலியக் - கண்டமகிழ்ந்
தாயிழையாள் கற்பை யரசன் புகழ்ந்தணைந்தான்
ஹய்வா ரணவாசி சூழ்ந்து. (சஎ)

நகர்நீங்கியகாண்டம் முற்றிற்று. ஆ ௩௮௬.

காசிகாண்டம்.

வாரணவா சிப்பெயரின் மாநதிநீள் வண்டுறையிற்
சிருசனன் மந்திரிசேய் தேவியொடு-வீரமிரு
கோனிநங்கி மெய்ச்சருதி கூறுமுறை யான்மூழ்கி
யீனமற வேறி யிகந்து. (ச)

திண்களிறு மாய்கின்ற செந்நெற் கதிர்மிளிருந்
தண்கழனி சூழ்காசி சார்ந்துமறைப் - பண்குலவு
நாவினர்முன் னீரிருவர் நண்ணுமணி மாடநிலா
பாலுமறு கூடேகிப் பார்த்து. (உ)

மண்ணுமணிக் கோயிலிடை வாழ்விசுவ நாதனடி.
யெண்ணி யிறைஞ்சியகன் றோர்பொதியி - னண்ணியவட்
கொண்டமைச்சன் நந்தபண்டங் கோவதசமைத் தன்பினிட
வுண்டிருந்தா னூழ்வினைய யோர்ந்து. (௩)

அன்றடுத்த நாளி லசுரகுரு பார்த்திறையைக்
குன்றடுத்த தோளாய் கொடுத்தியெனி - னின்றுகொடு
வட்டபுல வாழ்க்கையன்முன் னாடுபொரு ணீயென்று
கட்டுகொத்தா னெஞ்சங் கணன்று. (௪)

எவ்வகையோ விப்பொருளை மின்றளிப்ப தென்றெண்ணித்
தெவவடுவேற் கொண்விழிநீர் சிந்திரிபக் - கொவ்வையிதழ்ப்
பொன்கண்டு மாறறம் புகலா திறையழுவென்
பன்னென்று கேட்டாள் பரிந்து. (௫)

கன்னல் புளிக்குமின்சொற் காரிகையே நீயறியாப்
பொன்னுளதோ வென்பாற புகலென்று - மன்னிசைத்தா
னன்னதனைக் கேட்டுழுவ லன்புடைய மாதரசி
யின்னமொரு நாளவதிக் கெல். (௬)

பல்லநீனைத் தென்னை பதியெனையு மைந்தனையும்
வில்லாளிப் பொன்னென்றாள் வேந்தனனி - யல்லலுழந்
தெல்லிதுவா மென்ன விறைவவிடு மோநமையுழ்
சொல்லுகென்ற ணங்கை துணிந்து. (௭)

ஆயினது செய்வலெனா வண்டலர்க்குச் சீயமன்னான்
றேயுமிடை மானின் சிரம்கையு - நேயமகன்
சென்னி மிசையுஞ் சிறுபுதல்வைத் தேகண்டார்
மன்னிரங்க முன்னடத்தி மற்று. (௮)

முன்னை வினைமுடுகி முற்றுதலாற் நீவினையே
னென்னினஞ்சே யில்லா ளிவர்களையின் - நிந்ககரிற் [அ
போந்துவிந்கின் றேனெண் பொருளுடையீர் கொண்மினெ
வாந்தெருவிற் சென்றா னறைந்து. (௯)

என்னை விலையிவர்கட் கென்றுமறை யோனொருவன்
முன்னணைந்து கேட்டான் முடிவேந்தன் - வன்னெடுங்கை
யானைமிசை நின்றெறியு மக்கவண்கற் போமளவுக்
கானபொரு ளென்றிசை த்தானுங்கு. (௧௦)

அந்த விருந்தியை யாரிடத்தே யீவதெனச்
சந்தமறை யோன்வினவத் தாரிறைவ - னிந்தமகன்
கையிலளிக கென்றுணர்த்தக் காப்பியனுக் கன்றோனுங்
கையறைந்தா னீவவென்று காண். (௧௧)

உன்கரத்தே மாநிதிய முற்றதோ வென்றரசன்
மின்கவியைப் பார்த்துரைத்தான் வெள்ளியும்பொன்-னென்க
சேர்ந்ததுநீ தீட்டுமுறிச் சிட்டுடன்சேய் மாதிவரை [ரத்தே
யீந்திடுகிவ் வந்தணற்கென்றீரான். (௧௨)

அந்தவகை மாநிலமன் னுற்றவடி தாழந்தரிவை
யெந்தமக்கு நெஞ்சழுங்க லேந்தலினி - யெந்தநா
ணின்வதனங் காண்குவனோ நீவிடைதா வென்றகன்றான்
மின்விழிநீர் சிந்தி மிக. (௧௩)

அங்கணமா ஞால வரும்பொறையைத் தாங்கலனாய்ப்
புங்கவன்றோள் வைத்தீண்டுப் போந்தவெனக-ருங்களைமேற்
ருங்கலெங்ஙன் கூடுமென்று தாயெனையு நீத்தனையோ
பூங்கழற்கா லையா புகல். (௧௪)

என்றுசுதன் வேந்த னெழிற்களத்தைப் பூண்டரற்றக்
கன்றுசினத் தீத்தெறிப்பக் கண்வினார் - தொன்றுகரம்
பற்றியிழுத தேகொடுபோ ய்ப் பார்ப்பான் றனதகத்தை
யுற்றனன்யாய் செல்ல வுடன். (௧௫)

அக்கொடுமை பார்த்தரச னுற்றலனாய் மூர்ச்சித்துச்
சக்கரமேன் மாழ்கிவிழுத் தாங்கியுடன் - மிக்கமதி
மர்திரிதான் தேற்றலுமே மன்னவனு முட்கவலை
சிந்தி யெழுந்தான் றெளிந்து. (௧௬)

பின்மிருத சஞ்சி வினிப்பேர் மணுப்பெற்றோன்
மன்முகத்தை நோக்கி மறைமுனிக்குச் - சொன்னபொரு
ளீந்தனைநின் பின்னுமுன்ற வென்றனக்குக கூலியினி
வேந்ததரு கென்றான் விளித்து. (௧௭)

நல்குவன்வா வென்று நவின்றமைச்சற் பார்த்தென்னை
வில்கொடுநீ பொன்னிந்த வேதியற்கென் - ரெல்கலில்சர்
வேந்துரைப்ப நாயேனை விற்றளிபொன் னென்றன்னோன்
வீழ்ந்துரைத்தான் வள்ளலடி மேல். (௧௮)

அன்னவகை செய்யி னருந்தவற்குஃ தேலாவா [தான்
லின்னினியே யென்னைவிற்றீ பொன்னென் று-மன்னிசைத்
கேட்டென்ன பாவங் கெழுமியதெற கென்றுள்ளி
வாட்டமுற்று மந்திரியு மன். (௧௯)

ஆலையு லோங்குபழை யாறையமர் நீதிதன்னைப்
போலுமரிச் சந்திரன்றன் பொன்முடியின் - மேலொருபுல்
வைத்தென்ன ராயிடினும் வள்ளலிவற் கொள்ளுமொழி
கைத்தென்றன் கைககணளித் தென்று. (௨௦)

போகு மறுகுதொறும் போய்ப்பகர வோர்வீர
வாகுவெனும் பேர்ப்புலைஞன் வள்ளரம் - வாகுவயிற்
காவினன்முன் வந்தெய்திக் காவிறக்கி வாட்புதைத்து
நீவியங்கை யாலொடுக்கி நின்று, (௨௧)

ஐயே புலைத்தொழிலை யாற்றிடுமென் போல்வார்க்கு
மெய்யேசொல் விற்கத் தகுதியுண்டே - கையீந்தா
னீகருதிக் கேட்கு நிதியமெலா மின்றென்று
தாகமொடு கேட்டான்முன் ருழ்ந்து. (௨௨)

மன்னனுடம் பாடுகொண்டு மந்திரிவிற் பேணுனக்கிங்
கென்னவிலை யேதென்றா னக்கொலைஞன் - மின்னுபதி
னாயிரம்பொன் னென்றமைச்ச னுடலுமற் றன்னோனுந்
தூயவஃ தீவலென்றான் சூழ்ந்து. (௨௩)

மந்திரிதன் பேரால் வரைந்தா வணமவற்குத்
தந்து பொருள்வாங்கித் தானவர்தம் - மந்திரிக்கீந்
தையநீ போய்வருக வென்றறைய வாங்குமகிழ்ந்
தையெனவே போளு னவன். (௨௪)

வாய்மை விதரணத்தின் மற்றொருவர் நேரில்லாத்
தூய்மனத்துத் தோன்ற றுணையுடையப் - பாய்மார்க்க
ணீராட்டி யின்றோடு மெற்கூறவ நிற்பணிசெய்
பேராட்சி பேர்த்ததுவோ வென்று. (௨௫)

சாற்றி யரற்றிநின்ற சத்தியகீர்த் திப்பெயரோற்
ரேற்றிவிடை நல்கிச் செழுமறையா - நாமறற்கு
மூனிட்ட காவை யுலம்பொருதிண் டோண்டீதிற்
மூனிட்டுத் தன்விதியை யோரந்து. (௨௬)

புன்றொழிற்சண் டாளவருப் பூண்ட தறுகண்மன்
பின்றொடர்ந்து பீடில் புலைச்சேரி - துன்றிடவன்
தங்குமுடை நாலுந் தனிக்குலைச் சார்த்துகமை
யங்குறககி யீத்துநின்ற னால். (௨௭)

ஆங்கம் மறலி யரசனைப்பார்த் தீமத்தே
பாங்கிற் பிணஞ்சுடற்குக் காற்புணமு - மோங்குகொள்ளி
யாடையுந் டாங்கி யளித்தெனக்கு வாய்க்கரிசி
வாடலின்றி யட்டிண்டு வாழ். (௨௮)

என்றியம்பி னானாக வேந்தலரிச் சந்திரன்
நன்றெனவே வெஞ்சுடலை நண்ணியவட் - பொன்றினர்மெய்
கொண்டெறிந்த பாடைக் கொடுங்குழியாற கொட்டிலொன்று
கண்டுபுக்குச் சொன்னபணங் கால். (௨௯)

வெய்யகொள்ளி யாடை வெருதுரியோர பால்வாங்கி
யையகொள்ளென் றுண்டாற் களித்தவைவாய்ப் - பெய்யரிசி
புட்டிலின்கண் எத்தக்டி முன்பிணங்கொண்டேபோட்ட
கட்டிலின்கண் வீற்றிருக்குங் கால். (௩௦)

அந்நகரோ ரம்பலத்தில் யாமினியந் தித்தேதன்
மன்னவனைத் தேடி மதியமைச்சன் - றுன்னியிடு
காட்டிற் சிறுகுடிவிற கண்டிறையை யேங்கிமனம்
வாட்டமுற்று வீழ்ந்தலற மண்.

(௩௧)

நன்றாங்கா னல்லவாக் கண்டு நுகர்ந்தயா
மனராங்கா லல்லந் படலாமோ - வின்றாடாய்
தோச்சித் துணைவெனத் தேற்றியவன் கைக்களித்தான்
வாய்ச்ச வரிசிதனை மற்று.

(௩௨)

மற்றதனை மந்திரிமா மன்னனடி தாழ்ந்தேற்றுப்
பெறநமதற் குப்புல்லிற பெட்பினல்கிப் - பிறறைமயத்
தோடுவியூந் தண்கிலத்தை யுற்றெடுத்துக் குத்தியட்டுப்
போடவிறை நின்றான் புசித்து.

(௩௩)

காசிகாண்டம் முற்றிற்று. ஆட சககூ.

மபானகாண்டம்.

பின்னடிமை கொண்ட பிராமணனும் வன்கணனிற்
றுன்னியசேய் மாதிரைட் டோகையன்னாள் - பன்னாமல
கிட்டு மனைமெழுக னெற்குத்த லெபபணியுந்
திட்டமுறச் செய்தொழுகத் தேர்ந்து.

(௧)

கோமகனுங் கோலஞ்சித் தூக்கமொழிந் தேவியைச்
சாமமெனத் தானெழுந்து போய்வனத்தி - லோமவிற [து
கிந்தனம்பைங் கூர்ச்சமிகைவ கொய்தெடுத்துக் கொண்டனைந்
தந்திடுவகூ பூண்டிதரித் தான்.

(௨)

உற்றசிறு ரோடொருநாட் போய்த்தேவ தாசனெனுங்
கொற்றவன்சேய் கானங் குறுகியவண் - வற்றுதுவர்
கட்டிச் சுமந்து திரும்பிவருங் காற்கண்டு
வட்டைக்கோர் பால்வண் குகை.

(௩)

கொய்யவது தன்சுமையைக் கோளியின்சீழ் வைத்திறக்கி
யையெனப்போ யாங்குப் பறித்திடலும் - வெய்யமுனி
கற்பனையால் வந்து புதர்க்கட் கரந்துறைந்த
சர்ப்பங் கடித்தபடந் தாழ்த்து. (ச)

அக்கணமே மாய்ந்தா னலறிவெரீஇ வீழ்ந்திளாருள்
சுகரமார் பொறநேர்த தரணிகண்டு - துககமொய்
பாயந்தோடும் பச்சைப் பரிசெலுத்திப் போய்க்குடபான்
மாய்ந்தான் மறிகுடற்குள் வீழ்ந்து. (ரு)

நந்த மெலுவனின்ன நண்ணுமைக் கேதுவென்னென்
றந்தவடக் கீழமர்ந்த மக்களெலா - முந்தியவன்
சென்றதிசை சென்றிறந்து நிற்பப் புரட்டினர்பார்த்
தொன்றிநனி செல்ல லுளத்து. (சு)

மீண்டங்குத் தத்தம் விறகெடுத்துக் கொண்டொல்லை
மாண்டநகர் மாலையொடு புசுருமகற - நேண்டிநின்ற
தாயுடனன் னான்மடிந்த தன்மையிட நன்கறைந்து
போயினர்தம் மில்லம் புரிந்து. (ஏ)

ஆயிழையாள் கேட்டழுங்கி யவ்வரையை மெய்ம்மறந்து
வாயிலிடை வீழ்ந்தெழுந்தந் குண்மருவி - யேயபுணி
யாவு மறவியற்றி யாளுடைய பூசுரன்றன்
சேவடிமுன் சென்று விழுந்து. (அ)

நாகத்தான் மாண்டொழிந்தா னுன்பெற்ற வோர்குமா
னாகத்தா வாங்குவிடை பென்றழலும் - வேகத்தாற்
சீறிமறை யோனடிமை செத்தானிற கேனட்டஞ்
சேறலொழி தேமொழிநீ யென்று. (ஈ)

சொற்றனன்கேட் டொண்ணுதலா டோன்றலிற் தானென்
பெற்றவயின் பேயேற் கெரியாதோ - சற்றிரங்கி [ருற
நன்குவிடை போயெடுத்து நாண்டுக்கஞ் செய்திங்கே
பெய்வருமுன் நெய்துவனென் றுள். (ஊ)

நின்மொழிதப் பாமைடப் பா யெனினீ யேகென்று
கன்மனநைந் தன்னே ஓன் சழறலுமே - மின்மருங்குந்
காரிகைதன் கால்பின்னக் கார்ச்சூழல்கண் ணீருடனே
சேரவுள முந்தத் துணைந்து. (கக)

சுற்றனகர் தாண்டிமசார் சுட்டி யுழைத்துழிபோ
யுற்றலுமக யோரிசுறர் சூழநம்பி - பெறமகந்
கண்டு கணையெறிமான் போலிறகி மெய்ம்மறந்து
மண்டலமேன் மாழ்கிவிழுந் தாள். (கஉ)

பின்னெழுந்து பேதை பெருங்கயற்க ணீராட்டிப்
பொன்னலர்க்கையாலெடுத்துப் புத்திரனை - தன்னவுடை
தன்குமடி மேல்வைத்தே சாதகம்பே யும்மிரங்கச்
செங்குமுத வாயைத் திறந்து. (கங)

இத்திடத்தின் மாசுணத்தா னீகடியுண் டேயிறப்ப
முந்துவினை யாது முயன்றறியே-மைந்தாவோ
வென்னிமை யானுமினி யாராநம்பி வாழ்வருரை
யென்ன வரற்றி யிசைத்து. (கச)

தன்னமைத்தோண் மீதிற் நனிமகனை வைத்துக்கொண்
டன்னத்தன் றாவி யனிச்சபஞ்சம் - பொன்னடிக்கட்
கன்முள னுறுத்தக் கணங்குறளசெந் நாயடர்ப்பப்
புன்முடைநா நீமம் புகுந்து. (கரு)

வானவர்தங் கரப்பின் மகனைவைத்தே கிண்கிரிந்து
போனகுறைந் கட்டை பொறுகிவந்து - தானடுக்கிச்
செங்கனலை மூட்டிச் சிறுவனையக் கட்டையின்மே
வக்கெடுத்து வைத்தா னமுது. (கௌ)

கண்டு கனல்விளக்கங் காவலென் சார்ந்தேடி
மண்டிருளில் வந்துதனி வாய்க்கரிசி - தண்ட றுவை
காற்பணநல் காத்தே சவுஞ்சுடலென் னென்றெறிந்தான்
காற்கொடெடாக் காண்முனையைக் காட்டி. (கௌ)

சேவடிமேல் வீழ்த்து தெரியாதிவ் ளூர்வழக்கம்
பாவியெனக கேது பணம்வழங்கத - தாவிலருட்
கண்ணவர வான்மடிந்த காதலனை யான்றகனம்
பண்ணவரு னென்றார் பதைத்து. (௧௮)

செந்திருவே கீண்டலனை யான்புலையற்கோரடிமை
தந்துமுழுத் தானைபணங் காலரண்டாற் - கித்திலை
கின்மகளை நீசுகெ வெற்குரிய வாயககரிசி
மன்விடுவன் காணென்றான் மன். (௧௯)

காசங் கரிம்புமுளை னுயினிவ ணிம்மகளைப்
பாசுறழ்தோ னேற்றிப் படர்ந்துசு - - லேசெனவே
யெண்ணுது செய்குவனோ வென்றிரத்தாள் கோதைகழுத்
தொண்ணுனைக கண்டான்கோ னுற்று. (௨௦)

வஞ்சி நினது வளைநிடற்றின் மங்கலநாண்
டுஞ்சித துலங்கப் பொருள்சுரக்கிட- கொஞ்சமுமில்
லென்றிசைத்த லேலா திதனைபெனக் கீதியென்றான்
குன்றிசைக்குந் தோளான் குறித்து. (௨௧)

வ ர்முரசங் கேட்டசுண மான மடப்பிம தான்
டாமிசைவீழ்ந் தேபுரத்ததிங் கென்கணவ - னொரொருவர்க்
கல்லதுமற றியார்க்கு மறிவருநா ணிவ்விழிஞ
னொல்லுமதோ கண்ணாண் ளுற்று. (௨௨)

இத் தலத்தே புக்கபி னனை யெம்பெருமா னார்மொழியும்
பெய் - த தவோ மாயொன்புராரியினு - மெய்த்தவனோ
உல்ல நின்றென் வாடரிய கறபொழிவ தென்னென்று
சொல்லிச சொர்ந்தனன்கண் முத்து. (௨௩)

வாய்ம யதவினவி மன்னன் மனமறுகிச்
செய்முகநடைப் பார்ந்தேநீச் சீறியரா - வாக் கடித்த
போதனையும் ஸூ வரையும் விட்டகொடி டேனைநொந்தென்
னோகனையன் புற்றெல்லவா வோ. (௨௪)

அன்றெனது கந்தரத்தை யார்வமொடு பூண்டழநீ
துன்றுசின வேதியன்கை தொட்டர்ப்ப - கின்றிருந்தேன்
பாவையுனைத் தோட்கொணர்ந்து பாலகனே தீச்சடலும்
பாவியின்று காலெறிந்தேன் பார்த்துச் (௨௫)

வென்றிவடி வேற்றாதை வெட்டியாற் காட்டட்டா
னென்றுமினி யெய்துகமை மீட்கவல்லா - னென்றெணியோ
வாருயிரை நீத்திட்டா யப்பாவோ வென்றறற்றிப்
பாரகத்தே வீழ்ந்தான் பதைத்து. (௨௬)

கொண்கனிவ னாமென்று கோதைதுணிந் தேந்தலடித்
தண்கமலந தாழ்ந்துதலை வாபுவியின் - கண்ணெவர்ககுந்
தெயவம வகுத்ததல்லாற் சேராது வேறினிரீ
நையலற முன்னென்ற ணைந்து. (௨௭)

நீசனுக்கி யான்றொழும்ப னீலவீழி யாயவ ற்குத்
தூசுபண நல்கேனேற் றுன்னுநவை - நீசடிதி
போந்துனையாள் வோற்குப புகன்றுடைபொன் வாகிவந்தெற்
கீத்துசுமின் மைந்தனையென் றான. (௨௮)

வன்பா னிகர்த்த மனத்தனிப்பொன் னோடுடையை
யன்பாற கொடாஅ னறகொடியோன் - றுன்போவி
யிம்மகனைப் யார்த்திருததி யேகியளித தாற்கொணர்வல்
செம்மலிவ னென்று தெரிதது. (௨௯)

தாரணிமா மன்னன் றனயனய னின்றமுங்க
நேரிழையாள் லெஞ்சுடலை நீத்தொல்லை - காரியலுங்
கன்மதில்குழ் காசி கடிநகரி வாய்நுழைந்து
பொன்மனையார் வீதியிடைப் புக்கு. (௩௦)

ஆங்க னுவளகத்தே யணமிச் சிலபடிற்
பாகி னெடுத்துப் படர்ந்தபுறந் - தூங்கனலிற்
காசணிகள் கைக்கொண்டு காதி பெறிந்திட்ட
தூசியிறை கான்முனைபயக் கண்டு. (௩௧)

இம்மதலை யார்மதலை யென்னவல மந்துகண
மெம்மதலை தன்னை யெறிந்ததுகொ - லம்மவென
வாடுறறுச் சேயை வனசமலர்க் கையேந்நி
நாடுற்றாண் மெய்க்குறியை நன்கு. (௩௨)

விடிந்திடுமு னவ்வூர் விறற்கா வலர்க
ளீடிந்தமதி லேறி யிழிந்தாங்- கடைந்திறைவன்
செததமக வோடு தெரிவைதனைக் கண்ணுற்று
மொத்துபுகை யார்த்து முனிந்து. (௩௩)

மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கு மாமருட மன்னவன்முன்
கொண்டுவிட்டுக் கும்பிட்டுக் கொற்றவனே - கண்டிரவுன்
மைந்தனையிம் மாது மறுகெடுத்துக் கொண்டிருக்கத்
தந்தனமீண் டென்றிசைத்தார் தாழ்ந்து. (௩௪)

அந்தமொழி கேட்டரசு னங்கை யமைத்தவரை
வந்தபடி யாவுமுரை வல்லியெனச் - சந்த்ரமதிப்
போததெரிவை தானைப் பெருமலர்க்க ணீரருவி
வார்த்தலம்ப நின்றிறைஞ்சி மறறு. (௩௫)

என்று நரரை யெடுத்தருந்து மோரரக்கி
வென்றிவடி. வேலிறைவ நின்னகர்வர் - தின்றிரவிற்
றினநிடயா னின்மகனைத் தேர்ந்து புறங்கொடுபோய்க்
கொன்றனன்கா டென்றாள் குழைந்து. (௩௬)

இன்னற் கடல்கடப்பா னேந்திழையா னோர்ந்துளத்துச்
சொன்னமொழி கேட்டுத் துணைவரைப்பாராத - தந்திருபன்
செய்ய முகத்திவளே செல்வனைக்கொன் றுளென்னு
மையமெனக் கிலலென்றா னாய்ந்து. (௩௭)

அந்த நிலைக்க ணரிவைகரம் யாத்திர்த்து
வந்தவர்கண் மன்னா மனையெடுத்த - துந்தடிப்பின்
சென்றிக் கொடியன் செகுப்பக்கண் டுர்த்தனைந்தே
யின்றுயிர்காம் விட்டிடினென் றார். (௩௮)

சொன்னவடி தானிச் சுரிசுழலா டன்னடியோ
பின்னை யெவரடியோ பேர்ந்தோடி - யிந்நொடிக்க
னோக்கி யணைதினொன நோன்கழற்காற் காசியர்கோன்
போக்கினன்சில் லோராப் புகன்று. (௩௯)

போற்றி யிறையடியைப் போந்தவர்க ளந்நெறிக்கண்
மாற்றி மறைமுனிவன் நீட்டிவைத்த - கோற்றொடியா
டன்னடியே கண்டோடித் தாழ்ந்திவள்கால் வைப்பல்லான்
மன்னவிலை மற்றடியென்றார். (௪௦)

சொல்லுநீர் யுண்மையெனத் தோகைமுகர் தானோக்கிக்
கல்லுறழ்தோள் வேந்தன் கழறவெனை - யல்லதிலை
களளி யெனவறைந்தாள் காவலன்கே ளாவியந்தே
யுள்ளங் கசுந்தா னுற. (௪௧)

அந்நிலையிற் கங்கு லருந்தவன்செய் மாயமொடு
மன்னனரிச் சந்திரன்றன் வல்வினையு - மன்னிரிய
மங்கையின்சைக் கட்டுடனே வாரிசத்தின் கட்டவீழ்ச்
செங்கதிரோன் வந்தனன்கீழ்த் திக்கு. (௪௨)

புத்திரனை யந்தப் புரங்கொடுபோ மாறிசைத்த
முத்தை விதிப்பயனை முன்னிமுன்னி - மெத்தநொந்து
மாசிவாக் கற்புடைய மாணவதை செய்விட்பான்
காசிபதி யேய்ந்து கருத்து. (௪௩)

தூதுவரைக் கொண்டழைத்துத் தொல்வீர வாகுவெணங்
கரதகனைக் கண்டிந்தக் கள்ளினைத் - காதுகரீ
கட்டுடனே கொண்டேகி காய்களத்தி லின்றென்று
கட்டினேசெய் திட்டான் கவன்று. (௪௪)

கோள்வீர வாகுக் கொலைஞன் குரிசிலிணைத்
கோள்வீழ்ந்து போற்றித் தளரணங்கைத் - தோள்வீக்குந்
தின்சயிற்றூற் பற்றித் திரும்பிப் புலச்சேரிக்
திகாண்குடிசை தன்னையடைந் துறறு. (௪௫)

தன்றெழும்ப னுனவரிச் சந்திரற்கூய் மன்மகனைக்
கொன்றவிர்தக கபாளியைநீ கொண்டேகி - யின்றொறிக
வென்ன விளம்பிடியோ டந்தா னவன்கரத்தே
மின்னுதன்கை வானே விதித்தது. (௪௬)

வாளுடனே மாதை மலர்க்கரத்திற் கொண்டிறைவேய்த்
தோளியைத்தான் பார்த்தழுங்கத்தோகைகண்டு-வேனளையா
யென்பொருட்டு நீயிரங்க லென்றார்கோன் பின்றொடர்ந்தா
னன்பமைச்சன் வந்திறைஞ்சி யாவ கு. (௪௭)

பின்னர்த் திரண்டு சனங்கன்பல பேசிவரக்
கன்னிகைதோள் யாதத கயிறுபற்றி - மன்னவர்கோன்
வன்னமுணித தோரணகீள் வாயிகந்து வந்திறுத்தான்
பெரன்னகரி னொசகிப புறத்தது. (௪௮)

வண்டமர்தார் வள்ளலுக்கு வஞ்சமனக் கௌசிகன்ருன்
கண்ட விடர்முடிவு காணபதற்கன் - நண்டரொடு
வாசவனை நாரதனை மாவசிட்டன் கூட்டிக்கொண
டாசினிக்கண வந்துறைந்தா னால். (௪௯)

வத்துவிச வாமித் திரமுனிவன் மன்னனென்தீர்
தந்திலன்யா னுடுனககென் நேசாறநீ - யுய்ந்தரசு
மீவ்வயிரு நீபெறுக வென்னவவன் ருள்பரவி
கவ்விவிழி யோடரசு னேந்தது. (௫௦)

ஒழுக்க முடையாரிங் கூற்றுக்கோ லன்ன
விழுக லுடையார்க கிசைப்ப - வழுககியுந்தம்
வாயினை நீய வழங்குபவோ பொய்யியம்ப
நீயெமக்குச் சொலலுவதென் னேர்ந்தது. (௫௧)

சேய்மையுடன் சேறலினு னற்றுணைவ நெவ்வொளிக்கும்
போயொழியா வெவ்விருளைப் போக்குதலாற - பாயவொளி
செய்வொருளைக் காட்டிதலாற் நேசிகன்மெய் யாலுஞ்சொன்
னம்பி யதனைவிடே நாம். (௫௨)

நில்லாத யாக்கையையு நீளரசின் வாழ்வினையு
மெல்லா நிலையினவென் றெண்ணியிசைக் - கொல்லாத
வெய்ய நரகத்தே வீழ்விச்சும் பாவத்தைச்
செய்யத் துணியலம்யார் தேர். (௫௩)

என்ன முகம்புலர்ந்து மாய்ந்திருடி யேகி னன்கு
யன்னவனை மானீ யறைந்ததி - மிந்நிலைக்கட்
கண்டகல்க வென்றுனாப்பக் காதிமக னுணமுட
னண்டியவ னோடமர்ந்தா னாங்கு. (௫௪)

பேதைகைந்நான் பற்றிப் பிணஞ்சடுகோ லாற்றள்ளித்
தாதவித்தார்க் கோசலர்கோன் றன்னிறத்த - காதலனை
ணத்தலமுற் றுன்றெய்வ மன்பினினைத் தேத்தியிரு
நெய்த்தகுழல் பூர்வமுக நின்று. (௫௫)

என்றறையத் தெய்வந் தொழாஅ ளீதயத்தி
னன்றுபராய் நாயகனை நன்னுலதா - ளின்றெளியே
னுவியிறப் பஞ்சி யறம்வழுவல் வாழியெனாக்
காவலனைத் தேற்றினின்றாள் கண்டு. (௫௬)

நின்மலனாய்ப் பூரணனாய் நித்தியனாஞ் சிற்பரனாற்
பன்மறையின் பல்லறத்துண் மிக்கவுண்மை - நன்னெறிக்க
ணின்றனனே லுண்டே னிறையவண்மாட் டிறின்மை
யொன்றுகெனா வீசினனொள் வாள். (௫௭)

மாசடையா நெஞ்சத்து மன்னன் கரத்தெடுத்த
வீசியவவ் வெள்ளயில்வாள் வீழ்ந்தன்று - மூசரிக்கு
நற்பிரசம் வாக்கு நறுமலர்த்தார் போலசையாக்
கற்புடைய நங்கை களத்து. (௫௮)

மயானகாண்டம் முற்றிற்று, ஆட சௌ.

மீட்சிக்காண்டம்.

அங்கண் விசம்பி னடலரவ முண்டியிழுந்
தினுகளெனத் தேவி திகழ்ந்தனளாற் - றுங்கமுனி
மாயப் பெருநெருப்பின் மன்னினன்மா மன்னவர்கோன்
றுயொளிய பொன்னிற் சுடர்ந்து. (க)

வானிந் திரன்முன்னோ ரோடு மறைவசிட்ட
ஞானந்த மாடி யவளியுற்றான் - கோனின்று
நன்மையுற்ற னென்னினென நக்கியம்பி யாடினாங்
கன்மனத்துக் கௌசிகனுங் கண்டு. (உ)

மாயவன்முற் றேவர்களு மன்னு கணத்தவருங்
காயுமிப மாமுகனுங் காங்கெயனும் - பாயபுடை
நண்ணமலை மா துடனே நம்பனந வெள்விடைமே
லண்ணலெதிர் வந்தா னமர்ந்து. (ங)

கண்டிவிழி நீர்பொழியக் காவலர்கோன் றேவியுட
னண்டர் பிரானை யணங்கு - னே - தண்டெனமண் [ளத்
வீழந்திறைஞ்சி யேததியன்பின் வெவ்விடர்தீர்ந் தின்பவென்
தாழ்ந்தவச னுய்நின்ற னாங்கு. (ச)

அப்பூதி நற்புதல்வ னன்றெழுந்த வாறேபோற்
நப்போதா வள்ளலரிச் சந்திரன்சேய் - துப்போதி
வீசயிறகை வேள்வளிப்ப வீழ்ந்தெழுந்து தாள்பணிந்தான்
காசியர்கோன் மைந்தனொடு கண்டு. (ரு)

பால ருயிர்த்தெழுதல் பார்த்தங் கயோத்தியர்மன்
பாலிகழுந் திங்குதலைப் பாவையன்னாள் - சாலிவயல்
சூழ்ந்திலங்குங் காசிபதி சூழ்ச்சித் துணைவனன்பாற்
ரூழ்ந்திசைத்தார் சங்கரனற் றாள். (க)

ஆயபொழு தெம்மா னுழைத்தமுனி கௌசிகனை
நீயிறைவற் கூறு நிகழ்த்துவகை - யேயதிற்
னீர்நிலையா ரெல்லா மினிதுணர வின்றெடுத்தப்
பன்னுகென வாய்மலர்ந்தான் பார்த்து. (௭)

கோசிகனெஞ் சுட்கிச் குறுமதியச் செஞ்சடையான்
வாசமலர்த் தாள்வணங்கி வாழ்த்திநின்று - வாசவன்முன்
மாவசிட்டன் வாய்மொழிகருத் தான்மாறாச் சொற்றமுதல்
யாவையுஞ்சொற் றுனங் கெடுத்த. (அ)

பின்னமலன் பேதாய் பெரிதிழைத்துந் தீங்கிறைக்கு
நின்னெனமும் றுயிலையே நீமனத்து-ஞன்னிரனி
வென்றியையார் தோல்வியையார் மேயினர்க ளீணனோக்க
வென்றியம்ப வெய்தியசுத் தீடு. (ஆ)

விச்சவா மித்திரப்பேர் மேயமுனி வீழ்ந்திறைஞ்சி
நச்சவாய்ப் பாம்பணிந்த நாயகனே - பிச்சனே
னண்ணவரிச் சந்திரன் ற னாகில் குணஞ்செயலே
யெண்ணியறி யாதிகழ்ந்தே னேற்று. (க)

வேத முணர்வசிட்டன் வென்றவன்யான் றோற்றவனென்
மாதவத்திற் பாகி மசிழ்ந்தரற் - கீதலுட
னன்றவனெற் கீத வரசுரிமை யாயுமவற
கின்றளித்தல் செய்தனனென் றான். (க௧)

காய்ச்சியபொன் னுணியினைக் கன்னத்தி லிட்டாங்குப்
பேச்சதனைக் கேட்டுப் பெரிதுருகி - மாச்சுருபார்
தாரதிப னேற்றோர்க்குத் தந்ததுபின் வாங்குவீழே
ஞளறற்றி வந்தனவென் றான். (க௨)

பாரத்திவகேள் யானே பட்டீந்தபடர்ந் தாங்குதவஞ்
சுர்த்தவமே விட்டுன் செழுந்லத்தைக் - காத்தமர்வேன்
மான்வசிட்ட னோடொத்த வஞ்சினத்தா லுண்முறைமை
யான்மதித்துச் சொதித்தே ன்னும். (க௩)

ஆளுகநின் னுடென் றருந்தவத்தோன் சொற்றலுங்கோ
ஞளியுருற் காயீமங் காத்திருந்தேன் - காணையாதி
மாதைமறை யோருவிற்று மாநிலமேங் யானா
னீதியன று நீயான்கென் றான். (க௪)

அந்தவுரை கேட்டனாகி யங்கியான் முன்பிறைஞ்சி
மைந்தனையு மங்கையை யு மொருவிறற் - னிந்தனையோ
காவலவன் னோர்பொருட்டுக் காசினித்தே வாய்க்கொண்ட
வாவனமீ தென்றிட்டா னாங்கு. (௧௫)

சாலனுமக் காலமலன் காலணந்து தாழ்ந்தேத்திக்
கோலமுடி வேந்தைக் குறித்திவணீ - சிலமிலா
நீசனுக்கா ளாவையென்று நீசனாய்த் தோன்றியுனை
யாசறக்கொண் டேன்முறியீ தாம். (௧௬)

நீயிருந்து காத்த நெடியசுடு காடனைத்தும்
பாயமகச் சாலையே பாரொன்ன - வியுடலைத்
திக்குமிடஞ் சொன்ன திறந்திகழக கண்டடைந்தான்
வீககுசுழற காலோன் வியப்பு. (௧௭)

செம்மலைக்கண் டன்பாற் றிகழுமயோத் திப்பதிசேர்ந்
தும்முனிவ னேர்தவமு மேற்றாண்டு - செம்மைமுடி
தாங்கி யெமதுபதஞ் சார்கவந்தத் தென்றிறைபின்
பாங்கின் வலாரிமுகம் பார்த்து. (௧௮)

நீயு முனிவரரு நீள்கா சியர்பதியும்
வாயிலயோத் திப்பதியிம் மன்னனுடன் - போயிவற்கு
மாமகுடஞ் சூட்டி மகிழ்ந்துறையுள் சேர்கவெனா
வாய்மலர்ந்து போனான் மறைந்து. (௧௯)

சொற்றபணி தாழ்ந்து சுடர்முடிக்கட் கொண்டிரின்றார்
கற்றடிவேற் கைம்மகவான் முன்னோர்கண் - மற்றைக்
கடவுளர்தஞ் சார்பு கலந்தனர்போ யந்தச்
சுடலை யகன்று துணைது. (௨௦)

கூர்த்தவிரு ணீங்குதலுங் கோபதிமா யோகியர்சொல்
வார்த்தை மறுப்பஞ்சிக் காசியர்மன் - னேர்த்தகொடித்
தேரிவர்ந்து கோசலர்கோன் நேவிசுந் னோடமைச்சன்
சேரவவர் தாமுமுட னூர்ந்து. (௨௧)

காசிபதி சேனை கருங்கடல்போன் முன்னடப்பத்
துசிசுடை யாதபத்தார் துன்பமற - மூசியெழ
வார்முரசு மார்ப்ப வனநகரை நீத்தனைந்தான்
வாரணவா சிக்கலாயின் வாய்.

(௨௨)

அந்திநீ ராடி யகன்றங் கனைவருடன்
நென்ன யமுனை சிவணியதி - னன்னரும
மூழ்கித் தணந்து முதிர்வதின் மூலத்தைப்
போழ்கங் கையையடுத்தான் போந்து.

(௨௩)

சேர்ந்து விதியுளியத் தீர்த்தத்திற் றேய்ந்திறைவன்
நீர்ந்திந் திரன்முதலோ ரோடுதில்லம் - வார்ந்தகிரி
மண்டு தடம்பலவு மற்றிகந்து கோமதியின்
வண்ட லிடையிறுத்தான் வந்து.

(௨௪)

கூட்டிக் கொடுபதியைக் கோவணனாங் குற்றதிறங்
கேட்டுவகை பூத்துக் களர்கடறபா - லோட்டாநதி
போலனாயர் தானே புரசனங்க ளோந்திறையைக்
காலிறைஞ்சி வீழ்த்துகின்றார் கண்டு.

(௨௫)

பொன்னகர்க்கோ னாதியரும் போதவிரு சேனையுட்
னந்திவிட் டேகி யயோத்திரகர் - மன்னவன்பொற்
கோயில் குறுகிக் கொடித்தே ரிழிந்துபுக்கான்
பரயமணி மண்டபத்தின் பால்.

(௨௬)

வாய்மையரிச் சந்திரனை மாமகுட மைந்தவித்தோர்
வாய்மலர்ந்து வாழ்த்தெடுப்ப வாசவன்றன் - சேயமலர்க்
கையெடுத்துச் சூட்டிக் கணாந்தாசி போய்ப்புகுந்தா
னையவம ராவதிக்க ணங்கு.

(௨௭)

ஆசியுரைத் தந்தணரு மாங்ககலக் காதிம்கன்
கோசலர்கோ மாணே கொடுத்தனன்கொண் - மாசிலுனக்
கென்றவத்திற் பாதி யெனவுதக மங்கையெடுத்
தன்றெவருங் காண வளித்து.

(௨௮)

யானறியா துன்னை யிகழ்ந்தவெலா நீபொறுப்பாய்
மேரன வெனாவு முனிவசிட்டம் - கானுவுரை
சொற்றிறையைத் தேற்றிமகன் றேகையொடு மந்திரியை
யுற்றனன்கான் வாழ்த்தி யுவந்து. (௨௬)

மின்னு மணிக்கவரி வீசவரிச் சந்திரன்பின்
பொன்னணைமேல் வீற்றிருப்பப் பூமகன்சேய்-தன்னைமற
மந்தணர்க்கு மாமோ வெனப்பரவிக கேட்டனனாற்
கொந்தவிழ்தார்க் காசியர்தங் கோன். (௩௦)

தோய நிலத்தியல்பாந் தொல்குணமே கௌசிகனுக்
காயதெனா மாவசிட்ட னாங்கறைய - நீயெனக்கோ
தன்னான் வரலாமென் மணனலடி தாழ்ந்துரைப்பச்
சொன்னான் முனிவனிது குழந்து. (௩௧)

மீட்சிக்காண்டம் முற்றிற்று. ஆ. ௫௦௮.

உத்தரகாண்டம்.

கன்னல் வயலுடுத்த காசிபதி நீகேட்டி
பொன்னலர்வாழ் வோன்மரபிற போந்தகுசன் - நன்னெழு
மைந்தன் குசற்குக் கிரிவிரிச மாநாடு [வாய்
தந்துகுச நாபற்குத் தான். (௧)

செந்நெலுயர் கௌசாம்பித் தேயம் வதூர்த்தனுக்குத்
தன்னிகரில் வாரணமுந் தார்வசவுக் - கன்னமமர்ந்
தார்வனசம் பொய்கைக் கலரும் வசுமதியு
மார்வமுட னேயளித்தா னால். (௨)

அங்கவரிற் கௌசாம்பி யான்குசநா பற்குதித்த
மங்கையர்தா நூற்றுவரோர் வாசமலர்ப் - பொங்கரசுத்
தாடச் சமீரணன்கண் டாயிழைநீ ரெற்குலங்
கூடி-க கொடுத்திரென்றான் கூர்ந்து. (௩)

எங்கள் பிதாவறிய வெம்மை மணம்புரிந்தா
லங்குனைச்சோ வோமென் றவரியம்பப - பொங்குசினங்
கொண்டு முதுகொடியக கோதையரை மோதிரனி
மண்டனிலவீழ் வித்தகன்றான் வாயு. (ச)

வாளிகழுங் கண்ணூர் மனையடைந்தீன் றோற்குணாப்ப
மீளியினைந் தியார்க்குமது விள்ளாது - குளிப்பென்போன்
பெற்ற பிரமதத்தப் பேர்மகற்குப் பேதையரை
நற்றமுறத் தந்தா னயந்து. (ரு)

பின்னர்க் குசநாபன் பேணிப் புரிமகத்தே
நன்னரெழிற் காதியெனு நாமனுறா - னன்னவற்கு
நவ்விவிழிக கௌசிகப்பேர் நந்தனிக்குப் பின்னுதித்தான்
றெவ்விக்குங் கௌசிகனுஞ் சேய். (சு)

தேசிருசி கத்தவனைச் சேர்ந்தவன்வெஞ் சாபத்தாற்
கோசிகைதான் கோமதிப்பே ராறாளுள் - கோசிகளும்
வேந்த னொருளான்னு வேட்டைசெய வோர்விபினஞ்
சேர்ந்துழையின் னோடித திரிந்து. (ஏ)

தானையொடு சோர்ந்து தவஞ்செய் யிடம்புகுத
யானிரங்கி வெம்பசியை யன்னவற்குந் - தேனுவினாற்
நீர்த்தபின்ன ரிச்சாம தேனுவைததா வெற்கென்று
பார்த்தறைந்தான் வீழ்ந்தென்பதத்து. (அ)

யானுரிய னல்லே னிதற்கெனலுஞ் சேனையொடு
கோனந்தக் கோவை வளைந்துவடத் - தானியிழும்பா
னேகுதலுஞ் சேறி யிருத்துப் படையனைத்து
நாகமிசை யுறறதவ்வா னன்கு. (க)

அங்கரசன் மைந்தரென தாவி கொளக்கருதிப்
புங்கமழை போந்து பொழிந்தனர்யான் - வெங்கனலி
சுந்தவிழித் தேனோக்கச் செத்தொழிந்தார் நூற்றுவருஞ்
சுந்தைகொதித் தேந்த றெரிந்து. (ஃ)

மேவிக் கொடும்படைகள் விட்டனனென் மீதுகண்டு
தாவிலெறுழ்த் தண்டத்தை நாட்டினன்யான-நூவுசர
மாதிச் சுதனமெலா மாங்குதுதா ஐங்கிடலு
மேதிவனை வெல்வதியா மென்று. (கக)

மீண்டு தனதுபதி விட்டனைத்தங் கீழ்பாலின்
பீண்டுந் தவத்தை யியற்றிடலுந் - தூண்டசனிச்
செங்கரத்த னேவுந் திலோத்தமையாற் றீர்ந்துதவ
மங்கவளைப் பின்புசுபித் தாய்ந்து. (கஉ)

தென்றிசையி னேகிச் சிவன்சே வடிபடர்ந்து
நன்று தவமுஞறந நாதனைணந் - தன்றவற்கு
வேண்டும் வரமளிப்ப வீறினனந் நாட்பிருது
மாண்ட மதலைதிரி சங்கு. (கங)

மெய்யுடனே விண்புகுதல் னேண்டுமரு னென்றலும்யா
னையவஃ தொல்லா தெனவறையத் - துய்யவனே
யெய்துவனென் னேண்ணத்தை யின்னே யடைந்துபிற
செய்தவர்பா லென்றான் நிரிந்து. (கச)

இன்னு துரைத்தமையா னீபுலைய னாகெனயான்
சொன்னேன் புலையனாய்த் துன்பெய்தி - யென்றோடு
மாறுற்று நிற்குமந்த மாதவனைக் கண்டிரைப்ப
வீறும் விமானம் விளித்து. (கரு)

கள்ளவிழ்தார்க் காவலனே யேறிதன்மே லென்னவிறை
பொள்ளெனவே திப்புகலும் பொன்னாடு - தள்ளினரால்
வானவர்கள் வீழுமவன் மாமுனிவற் கோலமிட
மீனாலகில் வேந்தைவைத்தான் வோர்த்து. (கக)

என்றோ டெதிர்த்தவ் விருடி யெடுத்தவெலாங்
கொன்னே யழிந்திடலாற் கோசலர்தம்-மன்னிவன்பா
லின்றிழைத்தும் வெவ்விடர்க ளெய்திலனாஸ் வென்றியெனா
மன்றவிசைத் தான்வசிட்டன் மற்று. (கௌ)

மற்றதனைக் கேட்டெழுந்து வாரணவா சிக்குறையன்
செற்றபுல வேந்தர் திறமனைத்து - நற்றவநீ
யல்ல தவனிமிசை யாரறிய வல்லரெழுச்
சொல்லிப் பணிந்தான் றுதித்து.

(௧௮)

திங்களுறைந் தாங்குத் திகழ்கா சியரதிபன்
றுங்க வசிட்டற் றெழுதுகொண்டு - மனகுஹ
ழங்கையரிச் சந்திரனை யன்பிற் றழிஇவியையூர்
பொங்குபடை யோடணைந்தான் போய.

(௧௯)

வள்ள லயோத்தியிற்பின் மாமடங்க லாசனமேல்
வெள்ளொளிமுத் தின்கவிகை மின்னவமர்ந் - தள்ளிலேவேற்
கையரசர் மந்திரியர் காலிறைஞ்சிப் போற்றமுறை
செய்திருந்தா னின்பந் தினைத்து.

(௨௦)

வாழ்த்து.

வேதஞ் சிறக்கமனு நீதி விளங்கவிப்பா
ராதங்க மாறவிசம் பாஞ்சொரிக - வோதுஞ்சொற்
ளுமவரிச் சந்திரன்த் தனற்சரிதங் கற்குநருந்
தாமமார்க வோங்கித தழைத்து.

(௨௧)

உத்தரகாண்டம முற்றிற்று. ஆ. ௩௨௯.

அரிச்சந்திரவெண்பா முற்றிற்று.



மகாமகோபாத்தாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

